

bàsquet català

maig 2008 · Xa temporada · Difusió gratuïta per als federats

37

**Catalunya guanya
els campionats
d'Espanya Mini,
masculí i femení**

**CB Blanes,
50è aniversari**

**Mercè Guix:
una persona prodigiosa
del nostre bàsquet**

**“Los Peladas”,
el millor grup de “freestyler”**

**Sant Joan de Mata,
50 anys de bàsquet**

**Enric Piquet,
Creu de Sant Jordi**

The Perfect
Basketball

Consulta els avantatges **PERFECTION** en la nostra web

Set característiques conformen les nostres pilotes **PERFECTION™**, només et calen tres passos per aconseguir-les; entra a la nostra web, fes un pressupost i envia'l.

www.balonesbaden.com

FIBA
STUDY CENTRE
PARTNER

THE BEST CHOOSE BADEN™

Quan tu
i la pilota
us foneu en
un
PERFECTION

**America & European
Sports, s.a.**

Avd. Montaltnou, 62
08394 -Sant Vicenç de Montalt
Telf: 93791.00.11 Fax: 93.791.22.50
e-mail: ventas@aesmail.net

editorial

Us estimo molt

Els responsables d'aquesta publicació saben prou bé que, molt sovint, refuso el protagonisme de redactar aquest editorial. I vosaltres podeu dir: doncs a què ve que ara en faci dos de seguits? Cal dir que, l'anterior, dedicat a les seleccions catalanes, em corresponia, com a president i responsable, manifestar la posició federativa al respecte. Pel que fa a l'actual, el que ara esteu llegint, és per un altre motiu ben diferent i del que no en vull renunciar ni l'oportunitat ni el goig de fer-ho. M'explico.

Ara farà set anys, la Federació Catalana de Basquetbol -la nostra Federació- va ser honorada amb la Creu de Sant Jordi pel govern de Catalunya. Enguany, és a la meua persona a qui ha estat concedit aquest alt honor. En la primera ocasió vaig intervenir-hi perquè creia fermament que el nostre col·lectiu mereixia aquesta cobejada distinció. En aquesta segona petició, però, tot s'ha fet amb la meua total ignorància del que s'estava gestant, fins que, directament i des de la pròpia Generalitat, se'm comunicà la concessió. Això és així i vull deixar-ne constància amb la meua paraula.

Deixant molt clar el que queda exposat, vull remarcar el fet potser insòlit, però en tot cas molt singular, el que la representació corporativa i la personal en un mateix esport rebin un guardó tan significatiu com ho és la Creu de Sant Jordi per qualsevol ciutadà o entitat del nostre país.

I precisament aquest és el cas del Bàsquet (del Basquetbol, com em rectificaria l'amic Gasulla). Sens dubte aquesta és la grandesa del nostre esport i per la que tots tenim l'obligació de vetllar. Es tracta d'aquesta magnífica sintonia entre tots els seus components que converteix el col·lectiu en una gran família.

Infinitat de vegades els clubs em demaneu col·laboració a fulletons, llibres, etc i en la majoria d'elles em repeteixo, pensareu, elogiant la tasca que tots, absolutament tots, porteu

a terme en pro del nostre esport. I aquest és el gran mèrit del nostre entorn i que el composeu directius, esportistes, tècnics, col·laboradors, àrbitres, familiars, afeccionats, etc. No us podeu imaginar quin orgull i satisfacció es sent quan om presideix un grup de tanta qualitat humana com el nostre.

Dirigir tot aquest conjunt amb un bon i fidel equip directiu, que planifiqui i representi adequadament l'entitat i quins objectius els executa un altre equip (en aquest cas professional) com és el que en gaudeix la FCBQ, resulta una tasca complexa, per la dimensió, però fàcil i altament gratificant per la col·laboració i comprensió rebudes. Amb tot això i amb la consciència tranquil·la de portar a terme una tasca que penses és positiva, ja et sents recompensat. Si a més hi ha un reconeixement del teu propi país, ens manifestem més que agraïts. Si en la primera ocasió jo mateix vaig voler transmetre el mèrit del premi a tots i cada un dels que formen part d'aquest gran col·lectiu que conforma el bàsquet, ara faig el mateix gest desitjant compartir amb tots vosaltres aquest guardó concedit a títol personal.

Sé, per altra part -doncs ara ho vaig descobrint tot- que en la petició actual hi heu contribuït des del club degà, fins a personalitats rellevants i tots els amics del bàsquet i als qui, des d'aquest mitjà, us en dono les gràcies prometenent no decebre-us en el futur que em resta al front de les dues entitats, com són la Federació i la Fundació del nostre esport.

Finalment i per correspondre a tantes proves d'adhesió rebudes, sols em resta expressar el que sento en aquests moments i que resumeixo en la frase que encapçala aquesta nota d'urgència i que, no per ser molt utilitzada, deixa de reflectir els meus sentiments més sincers: US ESTIMO MOLT !

Enric Piquet Miquel
President de la
Federació Catalana de Basquetbol

sumari

06. **Primer temps.** Francesc Navarro, president del Comitè Tècnic de la Federació Catalana de Basquetbol, ens explica la feina i l'ampli programa de les tasques del Comitè.

10. **40 minuts.** Catalunya doble campiona d'Espanya de Seleccions Mini. Per Setmana Santa, a San Fernando -Cadis-, els nois i noies de les seleccions catalanes van aconseguir ambdós títols.

24. **Cercle Central.** Tota la informació referent als campus d'estiu de la Federació Catalana de Basquetbol.

35. **Clubs 2.** El CB Sant Joan de Mata celebra el seu 50è aniversari amb un programa curull d'activitats i un orgull molt especial.

16. **8 segons.** Notícies d'actualitat i d'interès del bàsquet català en general. Enric Piquet, guardonat amb la Creu de Sant Jordi.

27. **Mitja part.** L'article d'alimentació i salut de "Regeneracom" que tracta dels esportistes que pateixen diabetis.

38. **Personatge.** Mercè Guix, una persona prodigiosa, un personatge extraordinari i irrepitible del món del bàsquet català, pel que ha treballat des del seu racó gironí de Campdevàrol.

STAFF: Bàsquet Català

Edita:
Federació Catalana de Basquetbol.
Rambla Guipúscoa 27, 08018 Barcelona.
Tel. 93 396 66 00 Fax: 93 323 77 60
www.basquetcatala.com
Consell Editorial: Enric Piquet, Joan Guiu i Laura Ramos.
Director: Joan Guiu.
Consell de redacció: Joan Guiu, Laura Ramos, Carlos Garcia i Juan C. Cebrian.
Col·laboradors: Fundació del Bàsquet Català, Julián Jordan.

Agraïments: Francesc Navarro, Mercè Guix i Valentí Morera, Xavi Saisó, CB Blanes, CB Sant Joan de Mata, Comitè Tècnic d la FCBQ.
Disseny i maquetació: Estudi Virgili.
Fotografia: Miguel Àngel Chazo, Ricard Rovira, Joan Castells, FCBQ, FBC, CB Campdevàrol, CB Blanes. CB Sant Joan de Mata.
Fotomecànica i impressió: Enclave Gráfico S.L.
Distribució: SPM
D.L.: B-44976-98

La FCBQ no es fa responsable dels textos i opinions que no siguin de membres de la pròpia FCBQ.

18. **Clubs 1. CB Blanes**, està omplint d'actes i activitats aquest any 2008 per celebrar el seu 50è aniversari.

28. **Vestidor**. La pedrera del bàsquet femení català. La trajectòria dels valors més destacats del bàsquet femení català des de la seva aparició en Mini.

40. **Triple**. Les activitats més destacades de les Representacions Territorials de la Federació Catalana a Girona, Tarragona i Lleida.

45. **24 segons i la pissarra**. Les preguntes que donen a conèixer diferents aspectes de la història del bàsquet català. I la Pissarra, una nova historieta d'en "Ruckie", la creació de Julián Jordan.

22. **Especial**. Impressions d'una vetllada de l'NBA. Reportatge sobre la visita a Los Angeles de Laura Ramos, amb el Lakers-Grizzlies de fons.

32. **Segon temps**. Entrevista amb "Los Peladas", els "freestylers" considerats els millors en la seva especialitat. En Joan, en Toni i en Lluís ens expliquen la concepció del seu espectacle amb la pilota de bàsquet.

42. **Fundació. Sitges "Ciutat del Bàsquet Català 2008"** ha iniciat amb entusiasme i pas ferm les seves activitats.

46. **Pròrroga**. L'article d'una reconeguda signatura de l'esport català: Xavi Saisó, periodista de la Cadena SER.

Francesc Navarro, president del Comitè Tècnic de la Federació

Els conceptes, la tasca, els programes, la organització, tot el que envolta el món d'un dels àmbits federatius bàsics pel bàsquet català.

BC. Possiblement no tothom que pertany al món del bàsquet català està al corrent de la tasca que competeix al Comitè Tècnic i la organització que el mateix disposa per desenvolupar les seves competències. Podem començar per la organització del CT?

FN. Bé, per un costat hi ha l'organigrama directiu i, per l'altre, l'estructura de funcions amb els professionals encarregats de desenvolupar-les. En el primer hi ha el president, jo mateix, el director tècnic, els representants tècnics de les Representacions Territorials de la Federació a Girona, Tarragona i Lleida, el representant del Comitè d'Àrbitres, el de l'Associació d'Entrenadors (ACEB), i diversos vocals de la Junta Directiva de la FCBQ.

I en relació l'estructura de funcions hi ha quatre àrees d'actuació: "Programa de Detecció i Perfeccionament (PDP) i Seleccions", "Formació", "Segle XXI" i "Promoció".

BC. Ens explica la tasca de cada una d'aquestes àrees i qui en són els responsables?

FN. Les quatre àrees estan a càrrec i sota la supervisió del director tècnic, Xavier Rodríguez, i cadascuna disposa d'un responsable que són els Sotsdirectors, els quals disposen també de determinats col·laboradors. Ricard Daura és el sotsdirector de l'àrea de "PDP i Seleccions", que és un programa subvencionat per la Generalitat i és el treball tècnic envers aquells nens i nenes que per les seves qualitats físiques i d'aptitud són susceptibles de tenir una bona evolució esportiva. Aquest treball es fa en edat Mini (10-11 anys), amb nens i nenes de totes les comarques de Catalunya.

En l'àmbit del PDP també s'ha de contemplar la organització dels campus d'estiu de la Federació, prou coneguts per tothom i que es realitzen a diferents llocs d'arreu de Catalunya en diferents torns de dates, edats i condicions tècniques. Enguany s'ofereixen quasi 2500 places als nens i nenes del nostre país. Pel que fa les Seleccions, hi ha les tres categories, Cadet, Infantil i Mini, per les quals es convoquen campionats. En aquest àmbit es porta a terme un seguiment, i l'organització de les tasques que precisa la seva activitat, com poden ser el cercar instal·lacions per entrenar, organitzar desplaçaments, serveis mèdics, equipaments, relació amb els equips tècnics de cada selecció, etc.

L'àrea de "Formació" té com a sotsdirector Albert Orno, i la seva tasca primordial és organitzar i fer el seguiment dels diferents cursos d'entrenadors que imparteix la FCBQ. Dintre d'aquesta activitat es té cura de l'actualització dels llibres de text específics, ideats i realitzats per tècnics i col·laboradors especialitzats.

La convocatòria i realització dels cursos és contínua al llarg de cada temporada arreu de Catalunya i en cada Territorial hi ha una persona responsable dels cursos.

L'àrea del "Segle XXI", té com a sotsdirector responsable Ramon Jordana, actual seleccionador nacional de Catalunya de la nostra Selecció Femenina absoluta, i és un programa que porta ja 22 anys en funcionament. La seva finalitat inicial, que continua vigent avui, era i és la millora del bàsquet femení, detectant joves jugadores de les diferents autonomies de l'estat a les que se les observa condicions de futur. També realitzar una intensa i progressiva

preparació que les formi per participar en l'elit del bàsquet femení, de forma que aquest pogués i pugui disposar d'un elevat nivell tècnic amb continuïtat. La duració del programa és de 4 anys, en règim d'internat, on les noies estudien, entrenen i viuen a la pròpia residència i l'Institut on estudien ha adaptat els seus horaris lectius i d'exàmens a les necessitats esportives.

Les edats són dels 14 als 18 anys, formant-se un equip Cadet i un Júnior, i per afavorir la seva formació i progressió competeixen en categories immediatament superiors.

L'àrea de "Promoció" està al càrrec dels sotsdirector Carles Carnicero, i s'ocupa bàsicament del seguiment i promoció de les Escoles de Bàsquet, oferint orientacions sobre la seva organització, les avantatges d'inscriure l'Escola a la Federació, convocant trobades d'Escoles al llarg de la temporada, etc. Aquesta Àrea ha estat reforçada en l'actual mandat federatiu (2006-2010), amb la creació d'un departament específic de Promoció a la Junta Directiva, a fi de promoure projectes per la progressió i augment de practicants.

BC. Sens dubte la parcel·la més pública i externa és la formació i competició de les Seleccions Catalanes de promoció. Com és el procés de selecció de jugadors/es, la relació amb els seleccionats, llurs famílies i els seus clubs?

FN. El programa del "PDP" és la base d'inici, però això no vol dir que siguin exclusivament els nens/es d'aquest programa els que formin part de les Seleccions, doncs els seleccionadors i els seus ajudants fan un ampli seguiment de les diferents competicions i dels jugadors/es. Inicialment per les Selec-

cions Mini es produeix una pre-selecció d'uns 25-30 nens i nenes dels quals en sortiran els 12 que formaran cada Selecció definitiva. Però en el decurs dels següents anys, tots els 25-30 inicialment escollits continuen essent seguits pels seleccionadors, a fi d'observar la seva evolució i vetllar la seva evolució tècnica i física, i alhora també poden incorporar-se nous jugadors/es que han tingut un progrés significatiu. Vull fer incidència en la forma en què, paral·lelament, s'informa als clubs i als seus responsables tècnics, i a les famílies, dels dies d'entrenament i del programa a desenvolupar al llarg de tres mesos. Quan es produeixen els diferents i progressius talls de jugadors/es, es comunica i explica de forma personalitzada a cada nen o nena, i també als seus clubs, a fi que en aquests tinguin una acollida adient tenint en compte el delicat moment emocional que poden passar. Pel que fa les famílies, quan ja s'ha confeccionat la selecció definitiva se les reuneix per informar-les del calendari d'activitats, els llocs d'aquestes, i arribat el campionat se'ls torna a reunir per detallar tots els aspectes (desplaçament, allotjament, horaris, partits, etc) que puguin afectar els nois i noies, alhora que se'ls demana si algú té peculiaritats d'alimentació i d'hàbits determinats.

BC. Com creu que afecta a la progressió dels joves valors la seva participació en les seleccions catalanes de promoció?

FN. Entenc que és una experiència positiva i immillorable en tots els aspectes. Esportivament, han d'afrontar uns reptes diferents, davant uns adversaris d'alta qualitat i bona preparació, i davant d'aquestes dificultats han de trobar les seves pròpies respostes i sensacions, aprendre a controlar tant situacions de victòria com de derrota. Pel que fa l'aspecte humà, la convivència que desenvolupen amb els propis companys i amb noves coneixences amb altres seleccions els hi és molt enriquidor. Coneixen costums i formes de ser diferents, i també cal tenir en compte que aquests nens i nenes creixen i es van trobant arreu, i això forja amistats a molt llocs.

BC. L'actuació de les sis Seleccions Catalanes de Promoció (Cadets, Infantils i Minis) en els campionats d'Espanya d'enguany ha estat molt satisfactòria. Tres títols, un sotscampionats, un tercer lloc, i una inesperada novena posició. Com s'ha valorat aquests resultats des del CT?

FN. Tot i estar al capdavant del rànquing de tot l'estat en totes les seleccions, pel que fa a títols i classificacions de

mèrit, cada vegada és més important la preparació, doncs les altres autonomies es preparen millor, dediquen molts recursos, tant econòmics com tècnics, a la preparació de les seves seleccions, la qual cosa ens deixa en certa desavantatge, ja que a Catalunya no podem planificar més enllà del que permeten les nostres competicions i també cal adequar-se als interessos esportius dels nostres clubs, que tenen una activitat molt diversificada i intensa.

Un cop dit això, penso que estem en molt bon moment, com ho proven els resultats d'enguany, i crec que totes i cadascuna de les classificacions obtingudes ens ajuden a progressar i alhora a reorientar els programes de les Seleccions, si cal.

Les Seleccions Minis, per la seva curta edat, són les que presenten una evolució més forta. Els nens i nenes petits experimenten uns canvis físics i tècnics molt ràpids, però amb l'actitud i aptituds mostrades en aquests campionats, el seu futur és del tot esperançador.

BC. I com veu el futur i què demanaria als clubs catalans envers els seus equips de base?

FN. Pel que fa al futur, no poden badar. Com abans he indicat, les altres autonomies disposen de clubs que fan

servir tota mena de recursos tècnics per millorar, ja siguin incorporant jugadors estrangers com tenint recursos econòmics superiors als nostres, que faciliten tenir més i millors instal·lacions, equips tècnics, temps d'entrenaments, etc. Als clubs catalans, ens cal agrair i valorar molt l'esforç que ja realitzen actualment, però els hi demanaria que la seva aportació i col·laboració és renovés continuadament en funció de les necessitats que es vagin presentant, per ambdues parts.

BC. Parlem una mica de Francesc Navarro. Com ha estat la seva trajectòria esportiva i com va arribar a les responsabilitats federatives?

FN. Jo sóc de Vilanova i la Geltrú i vaig començar als Escolapis de la població, als 11 anys, de forma autodidacta, ja que en aquells temps a l'escola només hi havia entrenadors de futbol i hoquei sobre rodes. Després vaig jugar a "Educación y Descanso" amb la Pirelli, amb qui vaig passar als campionats de la Federació, i després vaig seguir amb el CB Vilanova, on vaig jugar fins als 26 anys. En aquesta entitat vaig ser directiu i president durant vuit anys, i també entrenador, bàsicament d'equips femenins, i allà vaig entrenar la que és la meva esposa Maite. Fruit de les tasques directives vaig col·laborar amb el Consell Esportiu del Garraf i, ara fa 24 anys, per conveni entre Consells i Federació es va crear a Delegació de la FCBQ al Garraf i en van designar responsable. Poc després, al 1986, vaig passar a ser vocal de la Junta Directiva de la Federació com a representant de Delegacions i l'any 1998, el president Enric Piquet em va donar la confiança de fer-me responsable del Comitè Tècnic, tasca que encara exerceixo, alhora que des del 2006 se'm va nomenar també Vicepresident.

BC. Francesc Navarro, què més?

FN. Aprofitar l'oportunitat que m'oferiu des de les planes de la nostra revista, per agrair al president Enric Piquet la continuada confiança en la meua persona i també en tot l'equip del Comitè Tècnic. Envers els meus companys del Comitè dir que estic molt satisfet de com s'ha treballat i s'està treballant, i vull fer arribar a tota la gent que treballa en diferents tasques pel Comitè el meu agraiement per la seva bona disposició i qualitat del treball.

Al marge d'aquests reconeixements, em cal indicar que en els últims 10 anys l'estructura del CT s'ha reforçat molt,

tant en l'aspecte econòmic com de dotació de personal, havent-se assolit un grup homogeni on les relacions personals fluides i amicals faciliten les tasques professionals. El creixement del CT ha vingut donat per la pròpia evolució del bàsquet català i les seves competicions, i la FCBQ s'ha adequat a les necessitats d'aquesta progressió. Com a mostra puc esmentar, entre altres:

- la creació del PDP masculí.
- la formació de les Seleccions Territorials Pre-Infantils i Cadet de 1r any.
- la participació en tornejos internacionals de les Seleccions de Promoció.
- l'increment del nombre de cursos d'entrenadors.
- l'ampliació de les places i llocs des campus d'estiu.

BC. Quatre respostes ràpides. Com es definiria vostè en les seves diferents etapes:

- com a jugador: anotador.
- com a entrenador: visceral.
- com a directiu: he après a controlar emocions.
- com a federatiu: època formativa primer i d'aprenentatge continuat després.

BC. I què significa el bàsquet per vostè?

FN. Plenitud, tot el que m'envolta respira bàsquet.

Francesc Navarro, moltes gràcies per l'entrevista i moltes felicitats per la intensa tasca que sota la seva responsabilitat es desenvolupa en el Comitè Tècnic de la FCBQ, que sens dubte beneficia a tot el col·lectiu del bàsquet català.

Cal agrair i valorar molt, l'esforç dels clubs catalans

Catalunya, doble campiona d'Espanya

Els millors Minis de tot l'estat. Les Seleccions Catalanes Mini es penguen la Medalla d'Or del XXI Campionat d'Espanya de Minibàsquet McDonald's sense perdre cap partit

Rebudes per Enric Piquet, president de la FCBQ, les Seleccions Catalanes Mini van aterrar la nit del 19 de març, dimecres, a l'aeroport del Prat lluint medalla d'or al coll del XXI Campionat d'Espanya de Minibàsquet McDonald's. Un doblot forjat durant cinc dies (15-19 de març) a San Fernando (Cadis), seu del Campionat, on els combinats masculins i femenins catalans van brillar d'allò més, tant dins com fora de la pista. En la darrera demostració de la vàlua i qualitat, tant humana com esportiva, de les dues Seleccions, la Mini femenina va ser la primera en assolir el títol, en vèncer per 67-54 Andalusia en la final. Dues hores més tard, els nois van donar la segona alegria, en superar per un vibrant 90-80 la Comunitat Valenciana, a la qual ja

haviem batut per 94-44 en la fase de lliguetes. Dues victòries més, aquestes, que permetien a les dues Seleccions finalitzar el Campionat com a invictes, amb un ple de sis triomfs, alhora que arrodonien la magnífica tasca realitzada pel Comitè Tècnic de la FCBQ durant tot l'any. Per a la Selecció Mini masculina, aquest or reedita l'aconseguit la temporada passada, mentre que per a la Selecció Mini femenina suposa millorar la quarta posició de l'edició del 2007.

Primeres valoracions

A peu de pista i gaudint de l'èxit, els caps de l'expedició catalana a San

Fernando van aportar les primeres valoracions. "Tot plegat ha estat una experiència inoblidable per a tothom. Hem funcionat com a equip durant tot el Campionat, competint a gran nivell per sobre de les individualitats i sense perdre cap partit, tot superant rivals més forts físicament. Fora de la pista també ha estat una festa", va explicar Enric González, seleccionador Mini femení, quasi afònic. Josep Maria Planas, seleccionador Mini masculí, va comentar, tot moll després d'haver passat per l'obligatòria dutxa en aquestes situacions, quelcom similar: "Hem estat els millors dins i fora de la pista i hem acabat sent un grup d'amics. Hem jugat un bon bàsquet en moltes facetes del joc, menys en la final, que ens va pesar negativament el record del triomf clar contra la Comunitat Valenciana en la fase prèvia". Ricard Daura, sotsdirector de l'Àrea de Seleccions i PDP de la FCBQ, va remarcar que "hem demostrat ser les seleccions més sòlides, gràcies al treball de preparació". Pel seu cantó, Francesc Navarro, president del Comitè Tècnic, i Xavier Rodríguez, director tècnic de la FCBQ, van fer una valoració conjunta del paper de totes les Seleccions Catalanes 2007/08 (Cadets, Infantils i Mini). Navarro va qualificar la trajectòria global amb un "notable", mentre que Rodríguez la va avaluar amb un "excel·lent, perquè cada any és més difícil aconseguir una medalla i enguany n'hem obtingut cinc: tres d'or, una d'argent i una de bronze".

Resultats de les Seleccions Catalanes Mini a San Fernando

Femenina

Fase de lliguets (grup A)

Galícia 21 – Catalunya 71
Catalunya 74 – Aragó 45
Com. Valenciana 41 – Catalunya 54
Catalunya 86 – Astúries 36

Semifinal

Catalunya 97 – Madrid 69

Final

Catalunya 67 – Andalusia 54

Masculina

Fase de lliguets (grup A)

Catella-la Manxa 25 – Catalunya 75
Catalunya 94 – Canàries 59
Castella i Lleó 8 – Catalunya 59
Catalunya 94 – Com. Valenciana 44

Semifinal

Catalunya 82 – Madrid 32

Final

Catalunya 90 – Com. Valenciana 80

Els minis campions

Selecció Catalana masculina

- 4 Pau Camí (Escola Paidós / base)
- 5 Albert Verdes (Joventut Badalona / base)
- 6 Erik Tamayo (JAC Sants / base)
- 7 Pere Gómez (CB Cornellà / aler)
- 8 Marc Gras (Joventut Badalona / escorta)
- 9 Aleix Pujades (Escola Paidós / aler)
- 10 Sergi Costa (AE Minguella / aler)
- 11 Marc Garcia (Escola Paidós / aler)
- 12 Víctor Lobato (CB Gavà / aler)
- 13 Adrià Martínez (FC Barcelona / aler)
- 14 Nil Sabata (Escola Paidós / aler)
- 15 Jordi Barberà (CB Cantaires de l'Ebre-Delta / pivot)

Entr.: Josep Maria Planas

Entr. ajud.: Joan Cortés

Del.: Joel Seira

Del.: Laura Ramos

Fisio: Myriam Alcaina

Selecció Catalana femenina

- 4 Helena López (Femení Sant Adrià / escorta)
- 5 Laura Martínez (Fundació Joviat / base)
- 6 Laia Flores (UE Mataró / base)
- 7 Marina Subirats (Femení Sant Adrià / base)
- 8 Xènia Salinas (SESE / aler)
- 9 Mariona Martín (Femení Sant Adrià / escorta)
- 10 Marina Olivé (Femení Sant Adrià / aler)
- 11 Elena Capella (CE Molins de Rei / aler)
- 12 Marina Gibert (SR Lima Horta / aler)
- 13 Laia Rubio (Femení Sant Adrià / aler)
- 14 Judith Mayal (AE L'Hospitalet / pivot)
- 15 Irene Guijarro (Femení Sant Adrià / ala-pivot)

Entr.: Enric González

Entr. ajud.: Jordi Llinàs

Del.: Blanca Romeu

Del.: Laura Ramos

Fisio: Myriam Alcaina

Què fan els Minis en els Campionats?

És evident: jugar partits!! Però aquesta no és la qüestió. La pregunta és: què fan a més de competir? Doncs moltes altres activitats que completen el dia a dia de la concentració de cinc dies que els manté junts, com a grup, i fora de casa, i que els nodreixen com a esportistes i com a persones.

Aquí va un petit resum del que han fet els nens i nenes de les Seleccions Minis Catalanes quan han participat als Campionats d'Espanya de San Fernando, Cadis.

- 07:15 hores A munt! Aixecar-se, rentar-se i canviar-se per anar al menjador.
- 07:30 hores Esmorzar: fruita, torrades i sucs.
- 08:15 hores Les jugadores i entrenadors es troben davant les habitacions, per anar cap als pavellons.
- 08:30 hores Arriben al pavelló i es preparen per entrar al vestidor a fer la xerrada, escalfar i preparar el partit.
- 09:30 hores Comença el partit.
- 11:00 hores Finalitza el matx i l'equip es disposa a estirar, dutxar-se, canviar-se i les jugadores tenen 15 minuts per parlar amb els pares que s'han desplaçat fins a San Fernando. Després, aniran a fer una passejada i descansar, abans de dinar.
- 11:30 hores Els nens es disposen a fer el mateix que les nenes: jugar el partit, divertir-se jugant i intentar guanyar-lo!
- 13:00 hores El mateix ritual que ha fet l'equip femení en acabar el seu matx, esdevé en el final del masculí.
- 14:00 hores Dinar. Pasta, carn a la planxa i fruita.
- 15:00 hores Una miqueta de repòs a les habitacions per recuperar forces de cara a la següent jornada.
- 16:00 hores Sessió de fotos oficials per la FEB i pel Campionat.

(Si no hi ha partit per la tarda)

- 17:00 hores Trobada amb el cos tècnic que ha preparat jocs en forma de test psicotècnic i de cultura general, que consisteixen en preguntes molt variades, que serviran per conèixer-se una mica més, com a persones individuals.
- 18:00 hores Taller de manualitats o passejada per San Fernando o cinema. En funció de les necessitats com equip, de les propostes dels entrenadors i de les ganes dels nens i nenes. Berenar.

(Si hi ha partit, el ritual és el mateix que el del matí)

- 21:00 hores A sopar!!! Una mica d'arròs i verdura i tall o peix a la planxa. Com sempre, fruita per finalitzar l'àpat!
- 22:00 hores Taller i/o xerrada col·lectiva, de dinàmica de grup o de tècnica, en funció dels horaris dels partits del dia següent.
- 23:15 hores S'apaguen les llums... A dormir i descansar molt per l'endemà!

Una visió en miniatura...

Què diferents es veuen les coses des d'aquí sota... Amb aquesta perspectiva tot sembla molt més real i sensat, més senzill i sincer, més espontani i autèntic. Sota aquest prisma, pot veure's el que és veritablement important en i del nostre esport: la il·lusió i l'alegria per practicar-lo i formar part d'ell, sigui quina sigui la manera de participació.

Els, els minis, són els protagonistes de la meua vivència, una que m'ajuda a recuperar la visió anhelada pel pas del temps, el créixer i la competitivitat. Són nens i nenes d'11 i 12 anys, que han anat a San Fernando (Cadis), a jugar a bàsquet com ells només saben: essent nens! Ni més... ni menys.

No m'he adonat fins que ho he tingut davant: quant he trobat a faltar el BÀSQUET!

Viure aquests Campionats en directe m'ha fet retrobar-me amb l'essència de l'esport de la cistella; el perquè de córrer darrere la pilota i lluitar amb totes les teves forces per arribar a l'altre mig camp. Aquesta experiència m'ha donat l'oportunitat de recuperar un passat i gaudir-lo en el present, a més de l'esperança de tornar a viure'l en un futur no massa llunyà.

Els partits m'han proporcionat les paraules per a descriure les sensacions més intenses i íntimes de qualsevol amant del bàsquet, perquè aquests cinc dies, senzillament, han estat màgia.

Encara ha d'arribar el dia en que ens adonem de la molta sort que tenim tots aquells que ens dediquem a això. Encara ha d'aparèixer qui sigui capaç i valent per a donar una empenta de veritat al nostre esport base. Encara s'ha

de descobrir el que està davant dels nostres ulls i, tanmateix, no sabem ni transmetre ni comunicar a la resta, per a que aquesta també tingui l'ocasió de conèixer-lo, gaudir-lo i sentir-lo, sobre tot, sentir-lo!!!

Tornar a la infància no només atorga uns instants d'humilitat i diversió pura, sinó que, a més, t'omple de felicitat i et fa recuperar el sentit de moltes coses.

Des d'una visió en miniatura, només puc que donar les gràcies als nens per retornar-me el meu esport preferit i el meu somriure més alegre i natural, als meus 30 anys i després de 24 dedicada a això que els adults anomenem bàsquet i que els petits, senzillament, gaudeixen.

Una visió en miniatura... la meua.
Laura Ramos.
20 de març de 2008

valoracions

- 1) Quina valoració fas de l'actuació de les Seleccions Minis Catalanes a Cadis?
- 2) Quin futur contemples per a aquesta generació de jugadors/es catalanes?

Josep Maria Planas (seleccionador Mini masculí)

1. Amb una nota molt alta. Cada cop és més difícil guanyar una medalla i, per segon any consecutiu, hem aconseguit la més valuosa. Però els resultats són només l'últim indicatiu del treball. La complexitat, el seu comportament, la seva ètica de treball, fan que aquest grup hagi crescut dins i fora de la pista en el transcurs del campionat. Aquest ha estat l'aspecte clau: els jugadors han demostrat ganes d'aprendre en cada entrenament, en cada partit i en totes i cada una de les xerrades que hem tingut. L'autoritat de les victòries parla molt de l'ambició del grup. A més, l'alegria ha estat completa, ja que també hem pogut gaudir de l'èxit de les noies.

2. El futur d'aquesta generació de jugadors dona bones vibracions. A més dels que han vingut, hi ha molts jugadors que, de seguir treballant com ho fan fins ara, tenen moltes opcions de fer selecció ben aviat. Hi ha qualitat tècnica, tàctica i, com no em cansaré de repetir, humana.

Voldria destacar el suport rebut per part de les famílies que ens ha ajudat a desenvolupar el treball sense interferències i a jugar els partits com si estiguéssim a casa; i, com no, agrair al Francesc Navarro, Xavi Rodríguez i Ricard Daura l'oportunitat que ens han donat al Joel Seira, Joan Cortés i a mi mateix, per tal que poguéssim gaudir treballant pel bàsquet de casa nostra.

Enric González (seleccionador Mini femení)

1. Qualificaria l'actuació de la Selecció femenina com a excel·lent. Les jugadores han estat les veritables protagonistes. Van viatjar amb una motxilla plena de il·lusions, entrega i esperit d'equip, i a mida que anava passant el Campionat van anant creixent en el joc dins la pista i com a grup fora d'ella. Van jugar a Minibàsquet amb talent ofensiu i responsabilitat individual i de conjunt en el joc defensiu. Crec que al tornar la motxilla anava una mica més plena: portaven també uns dies màgics, nous amics i una experiència inoblidable.

2. És una generació molt completa, amb molt talent i amb llarg recorregut. El creixement i projecció d'aquest grup va en consonància amb la seva maduresa. És un grup talentós que ha demostrat la

seva capacitat d'interpretar el joc. Estic convençut que, al llarg del seu camí, aquesta generació donarà nous èxits al basquet Català.

Voldria agrair al Francesc Navarro, Xavi Rodríguez i Ricard Daura la seva confiança i el seu suport en tot moment; a la Laura Ramos i a la Myriam Alcaïna per ser part del grup; al Toni Valderrama per la seva dedicació incondicional; a l'Adrià Castejón per la seva col·laboració; als clubs i coordinadors per les seves facilitats en una temporada molt intensa; a la meua gent -per les meves absències-; i a tota la gent que d'una manera o altre ha fet possible tirar endavant aquest projecte tant engrescador com ha estat aquesta Selecció.

- 1) Quina valoració fas de l'actuació de les Seleccions Minis Catalanes a Cadis? I de la participació de totes les Seleccions Catalanes als Campionats d'Espanya aquest 2008?
- 2) Quin futur contemples per a aquesta generació de jugadors/es catalanes?

Xavi Rodríguez (director tècnic de la FCBQ)

1. Penso que tot i l'alegria del moment actual després d'haver aconseguit aquests dos títols, cal fer una reflexió general dels sis Campionats i la valoració crec que és excel·lent. Val a dir que, cada dia més, els Campionats d'Espanya de Seleccions tenen un nivell de competitivitat més alt i més comunitats autònomes opten a guanyar els diferents títols gràcies al seu treball i dedicació. Per tant, davant d'aquesta situació, el fet d'haver aconseguit cinc medalles en sis Campionats (tres ors, una plata i un bronze), i estar clarament al capdavant del rànquing en la classificació de les Comunitats, fa que ens sentim molt contents i orgullosos del treball desenvolupat per tots els nostres tècnics.

2. Realment, aquest any hem pogut gaudir moltíssim amb les nostres seleccions, amb un nivell de joc altíssim gràcies a la qualitat i el talent dels jugadors i jugadores d'aquesta generació, que penso que tenen per davant un grandíssim futur, i també al treball dels nostres tècnics, que amb poques sessions de treball han aconseguit cohesionar uns equips que han fet vibrar de valent al públic amb el seu nivell de bàsquet. Sens dubte, el nivell de joc exhibit en aquest Campionat, unit al fet que hi ha hagut un grup de nens i nenes també amb un

gran nivell que s'han quedat a les portes d'entrar en aquestes seleccions, ens fa ser optimista de cara el futur. Cal però no ser conformistes i seguir treballant amb il·lusió i confiant en la magnífica tasca que dia a dia desenvolupen els Clubs de casa nostra i en el treball diari dels seus tècnics.

Voldria agrair el comportament del pares que van assistir al Campionat i van animar sense defallir a les dues seleccions, a tots els tècnics (l'Enric González, Jordi Llinàs i Blanca Romeu, i en Josep Maria Planas, Joan Cortés i Joel Seira) no tant sols per el seu treball durant el Campionat sinó per tot el treball previ de seguiment i preparació del mateix, a tots els seus col·laboradors que no apareixen a les fotos però que han estat treballant en tot moment per ajudar a aconseguir aquests èxits i a la Myriam Alcaina i la Laura Ramos que han treballat durant tot el Campionat per el benestar de tot el grup.

Ricard Daura (sotsdirector de l'Àrea de Seleccions i PDP de la FCBQ)

1. Molt positiva, no només per la victòria, sinó pels valors que aquestes Seleccions han pogut transmetre: compromís, il·lusió, humilitat, respecte... Valors que fan d'una Selecció un equip. Particularment, he gaudit força veient es nostres Seleccions jugant a bàsquet i sobretot com han viscut el Campionat. Després del Campionat d'Espanya de Càceres, la trajectòria de les Seleccions Catalanes ja era bona, en aquells moments ens vam fixar més en el 9è lloc de

la Cadet Masculina i no es va valorar els bons resultats de les altres tres Seleccions. Ara, una vegada les sis Seleccions ja han competit, la valoració que hem de fer és molt bona, tot i que ara hem de seguir treballant per aconseguir que les nostres Seleccions continuïn sent competitives.

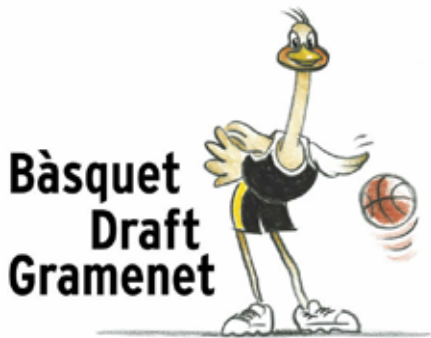
2. És molt aviat per fer valoracions del futur. Estem parlant de jugadors/es de 12 anys i tot just comencen una trajectòria dins del bàsquet. Hem de ser optimistes, però no han de perdre la il·lusió per seguir millorant i aprofitar totes les experiències que puguin viure dins del bàsquet, per madurar com a jugadors/es i també com a persones.

No voldria deixar passar l'oportunitat de felicitar l'equip tècnic de les dues Seleccions i agrair i valorar positivament el treball de la Myriam Alcaina, com també donar les gràcies a la Laura Ramos per la seva col·laboració durant tot el Campionat.

Tallers de direcció i coordinació de grups de l'ACEB

Sota el títol "Estratègies per portar un vestidor", l'Associació Catalana d'Entrenadors de Basquetbol (ACEB) organitza, amb la col·laboració de la Secretaria General de l'Esport i de la FCBQ, nous Tallers de Direcció i Coordinació de Grups. Amb Mauro Valenciano com a formador, es realitzaran els dies 15 i 29 d'abril, 13 i 27 de maig, i 10 de juny a l'Aula de la Casa de l'Esport (Rbla. Guipúscoa, 23-25 1er pis), de 20 a 22:00 hores.

IV Torneig Mini Femení Ciutat de Santa Coloma de Gramenet

Els dies 1, 2, 3 i 4 de maig, el Draft Gramenet tornarà a organitzar el Torneig Mini Femení Ciutat de Santa Coloma de Gramenet, que celebrarà la seva quarta edició. Hi participaran un total de 16 equips, amb la novetat que varis d'ells seran internacionals, de fora de l'Estat espanyol.

Trobades conjuntes d'àrbitres i entrenadors

La FCBQ, a través de l'Escola i Comitè d'Àrbitres i el Comitè Tècnic, han programat i organitzat diferents trobades conjuntes d'àrbitres i entrenadors de les categories de Copa Catalunya i 1ª catalana, a fi d'unificar criteris sobre alguns aspectes del joc.

La primera trobada van començar el 3 de març a Sitges i el 7 d'abril a la sala d'actes de la Federació, amb un monogràfic sobre els "passos" en què van participar Joan Carles Mitjana, àrbitre internacional i director tècnic del Comitè i Escola d'Àrbitres de la FCBQ, i Richi Serrès, entrenador superior, professor de bàsquet de l'INEF i col·laborador de la FCBQ. L'última programada per aquesta temporada es farà el 9 de juny, un clínic conjunt que en principi se celebrarà al Pavelló de Bac de Roda. Les places per participar-hi són limitades i per aquest motiu preguem la confirmació d'assistència uns dies abans de la trobada, tot enviant un e-mail a premsa@basquetcatala.com o a rpp@basquetcatala.com o bé trucant al 93 396 66 69.

El DKV Joventut, campió de la ULEB Cup

Després de vèncer la Lliga Nacional Catalana i la Copa del Rei, el DKV Joventut suma el tercer títol de la temporada en proclamar-se campió de la ULEB Cup. A la Final Eight de la segona màxima competició europea jugada a Torí, el conjunt verd-i-negre va superar l'Akasvayu Girona per 54-79 en la final catalana.

Activitat de les Seleccions Catalanes de promoció

Al marge les actuacions en els corresponents campionats d'Espanya (Cadet, Infantil i Mini), l'activitat de les Seleccions Catalanes de Promoció es força intensa. Així, a tall de preparació, les Seleccions Mini van participar, el 8 i 9 de març, en tornejos a Oliva (Gandia), on ja van posar de manifest la seva excel·lent preparació, que les ha portat a conquerir els campionats d'Espanya. Per la seva banda, les Seleccions Territorials Infantils i Cadet 1r any, van participar en tornejos a Figueres i Sitges, respectivament, el 16 de març i el 13 d'abril, a Sitges, va ser el torn de les Territorials Pre-Infantils. Aquestes, el 3 i 4 de maig participaran en un torneig a Amposta amb les seleccions d'Aragó i València. En aquesta mateixa població i dies, les seleccions Mini de 1er any s'enfrontaran als mateixos adversaris. Una concentració de joves valors que és de màxim interès pel futur. De nou pel que fa les Seleccions Catalanes, la Infantil masculina tornarà a disputar el Torneig Internacional de Rho (Itàlia), del 27 d'abril a l'1 de maig, on ja en anteriors temporades ha fet un excel·lent paper guanyant el torneig. I les Seleccions Catalanes Pre-Infantils masculina i femenina, participaran, el 10 i 11 de maig en el Torneig Internacional d'Aveiro (Portugal), de gran record en anteriors anys. També a Portugal, i per confirmar, està prevista la participació de les Seleccions cadet, masculina i femenina, en un torneig del 18 al 20 de juliol.

Felicitats President !

Enric Piquet distingit amb la Creu de Sant Jordi

El 21 d'abril, dilluns, al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat de Catalunya, el president de la FCBQ, Sr. Enric Piquet i Miquel va rebre una de les màxims distincions amb què el govern de Catalunya reconeix les trajectòries de les persones que s'han significat per una intensa dedicació a les seves responsabilitats envers el col·lectiu a que pertanyen, i ho han fet excel·lent en la seva tasca i en l'afany de mostrar, defensar i vetllar pels senyals d'identitat catalana.

La trajectòria d'Enric Piquet al llarg de més de 50 anys de dedicació, l'ha fet ser àmpliament reconegut en tot l'àmbit de l'esport català. Ha tutelat el desenvolupament, creixement i profunda implantació del bàsquet a tots els indrets del nostre país. Aquesta atenció i capacitat de lideratge s'ha fet palesa en el reconeixement que els clubs catalans li han manifestat elegint-lo i reelegint-lo com a President de la Federació Catalana des de fa més de vint-i-tres anys.

Fer un recorregut per la biografia esportiva d'Enric Piquet és extens. Breument: 1944. S'inicia com a jugador a l'empresa on treballava

1945-1955. Eduard Kucharski l'entrena i se l'emportà al CE Laietà

1955-1984. Directiu al CE Laietà

1974. Tresorer a la Junta Directiva de la FCBQ

1980. Vocal de l'àrea de Promoció de la FCBQ

1984. Passa a ser vicepresident primer de la FCBQ

1985-1996. President de la UFEC

1985-2008. Es presenta a les eleccions per a presidir la Federació i en surt elegit, i des de llavors, ha estat reelegit en cinc eleccions consecutives

Sota el seu lideratge, la Federació ha afrontat reptes molt destacats (Lligues Nacionals de Catalunya, Seleccions Nacionals Absolutes, programes del bàsquet de Promoció, el Congrés Internacional de Minibàsquet), i que han culminat amb l'edificació de la nova seu de la Federació, que ha dotat a la mateixa d'un important patrimoni.

“Bàsquet català”, no ha volgut deixar per més endavant les sensacions i emocions que, lògicament, viu el president en aquests dies i molt amablement ens responst unes preguntes:

BC. President, que sent en aquests moments?

EP. És el resultat d'un cúmul de sensacions i sentiments que es produeixen en un mateix moment i que es va transformant en diferents reaccions. La primera és de sorpresa, doncs no m'havia arribat ni el més petit indicati del que s'estava coent al meu voltant. Una segona reacció és la de l'emoció, doncs et dones compte tant de la responsabilitat que la concessió et transmet com la de comprovar com la gent que tens al voltant t'estima i considera. I la tercera és la d'agraïment vers aquelles persones que s'han preocupat per tu dedicant-hi hores i més hores sense altra alternativa que fer felicitat a un amic.

BC. Alguna vegada li havia passat pel cap rebre aquesta distinció?

EP. La meua intensa dedicació al món de l'esport, encertada o no, mai ha estat presidida per l'afany d'obtenir-ne, d'una o altre manera, qualsevol distinció. Tampoc cauré en la falsa modèstia de dir que no t'agrada el fet, en determinats moments, de que, com ara, es reconeix.

BC. Quin creu que ha estat el motiu o conjunt de motius que s'han valorat per merèixer aquest guardó?

EP. Treballar i procurar no cometre errors. I, de fer-los, - que n'he fet- tractar ràpidament de corregir-los. Això ha format part de com el bàsquet català ha anat creixent de manera espectacular i la Federació ha

creat un patrimoni realment important, de contingut singular i envejable.

Naturalment, això no es fa sol i convé envoltar-te de persones enteses, honestes i fidels, cosa que penso haver assolit positivament tant en l'equip directiu com en el professional, i dels quals estic plenament orgullós.

BC. Amb una trajectòria tan intensa com la seva, de servei a l'esport, al bàsquet, com contempla ara el camí fet?

EP. El camí fet fins ara em deixa a mi mateix sorprès, si ho faig amb l'òptica de fa 25 anys. Però, ara, després d'aquest quart de segle al servei del bàsquet federat, penso que ha estat l'evolució fàcil i feliç d'un esport extraordinari que compta amb un col·lectiu d'uns valors qualificats. Sempre es pot fer més i segurament es podia, però estic satisfet d'on ha arribat fins avui el bàsquet català i sembla que l'entorn també ho reconeix. En tot cas el balanç a fi de mandat donarà el seu veredict de manera objectiva.

BC. Fa uns mesos, en aquesta mateixa revista, acabat de ser reelegit com a president de la FCBQ per un nou mandat (2006-2010), ens exposava els seus plans per aquest període, què ens en pot dir?

EP. Encara queden temes per rematar -en realitat mai s'acaba res d'una manera definitiva, doncs tot és susceptible de superació- però n'hi ha alguns que ocupen l'atenció prioritària meua, dels directius i, com no, de la gerència, màxim executor dels nostres projectes. D'entre ells destaca la campanya de “Bàsquet arreu” que pretén una major difusió del bàsquet on no es practica.

Com és natural, moltes d'aquestes tasques o objectius ja són habituals de la nostra activitat, però altres ho són amb motiu de nous projectes i ja estan tots activats i en fase avançada.

BC. Finalment, President, què desitja dir a tot el col·lectiu del bàsquet català?

EP. Que segueixin donant confiança a l'equip federatiu en la seguretat que, tots junts, farem encara més gran el bàsquet català i, per damunt de tot, que s'allunyi tota mena de violència de les pistes, fent bona aquella frase que algú va crear dient que els del bàsquet érem el producte d'una bogeria civilitzada.

Costa de Bàsquet CB Blanes, 50 anys

No és fàcil que una entitat arribi a fer 50 anys, i quan es produeix, s'ha de celebrar com cal. Així ho ha fet el CB Blanes, que enguany desenvolupa el seu 50è aniversari, des que fou fundat el març de 1958.

El bàsquet a Blanes va tenir uns tímids inicis en els anys 30 i 40, sense continuïtat, practicat per joves pertanyents al moviment associatiu de la població.

No va ser fins la segona meitat de la dècada dels cinquanta que, gràcies a la tenacitat i l'entusiasme dels joves blanencs i alguns "sèniors" d'aquells primers temps, s'aconsegueix que el bàsquet arrelí amb absoluta continuïtat, de forma que avui es pot afirmar que el CB Blanes és un dels clubs pioners del bàsquet a les terres gironines.

Sènior A masculí 07-08.

Sènior A femení 07-08.

Els inicis i els camps

Les primeres competicions van ser entre formacions d'equips locals i entre equips de poblacions veïnes, i van servir per afermar la il·lusió i entusiasme primerenc i consolidar les intencions i els projectes. Així, l'any 1959 es va jugar oficialment per primera vegada a la Lliga OAR (Obra Atlético Recreativa), la coneguda competició Diocesana. En el primer any, el Sènior masculí va obtenir la 4a posició al cap d'una nova temporada l'ascens a Primera diocesana. Com l'afició creixia i el nombre de practicants

i d'equips també, va arribar el moment de fer la inscripció als campionats de la Federació Catalana. Més costosos pel que feia a llicències, arbitratges i desplaçaments, però molta més qualitat en la competició i per la formació esportiva del club. A la FCBQ el club inicia el seu camí en el campionat de segona categoria i s'anirà progressant fins arribar a la Zona divisió espanyola (1973-74), i en l'actualitat es competeix a Copa Catalunya, la competició superior a Primera catalana i inferior a lliga EBA.

Preinfantil femení 07-08.

Un dels problemes usuals en les engegades dels nostres clubs ha estat aconseguir el lloc on jugar, és a dir, el camp. El cas del CB Blanes no és diferent, però si una mica original. La primera pista no té una ubicació definida. Igual es juga a la Plaça d'Espanya com a la pista del Col·legi dels Padres. Ben aviat l'Ajuntament es dona compte del problema i de la importància de col·laborar amb l'entitat, vista la quantitat d'afecionats i públic seguidor, i al 1959 el consistori cedeix un terreny al final del Passeig del Mar. Primer de terra i després sobre rajola, per tal de poder participar en competicions oficials i en pocs temps se'l va envoltar d'una tanca desmuntable que es col·locava en els partits. Aquesta situació va durar fins al 1972, quan es va construir el primer Pavelló Poliesportiu de Blanes, que va ser reestructurat com a zona esportiva l'any 1983, quan a l'annex del vell pavelló es van construir les instal·lacions que fins aquest 2008 han utilitzat tots els equips del Club Bàsquet Blanes.

L'actualitat: 18 equips

Avui, el CB Blanes s'ha convertit per mèrits propis en un dels clubs amb més jugadors i jugadores de la província de Girona. Fins a un total de 18 equips federats i 267 nens i nenes de l'Escola de Bàsquet fan que el bàsquet tingui molt present i futur a Blanes. Molt lluny queda ja l'únic equip masculí al 1958. Especialment important va ser la incorporació dels equips femenins a l'entitat al 1990, amb la fusió amb l'AE Blanes, fet històric al municipi, doncs va provocar l'augment de la massa social i va afavorir els èxits esportius. Pel que fa a aquests èxits, cal destacar la promoció d'ascens a Zona Nacional masculina

que el club va jugar la temporada 73-74, o la temporada que l'equip femení ho va fer a la mateixa categoria femenina. Igualment, és destacable el fet que durant molts anys el CB Blanes competís en els grups dels clubs de la zona del Maresme i de Barcelona, a causa de la seva proximitat geogràfica, més que no pas en altres poblacions de les comarques gironines.

Una estructura actual ferma i moderna

En els darrers sis anys, el CB Blanes ha fet una evolució que l'ha portat a tenir una estructura moderna on els àmbits i els objectius estan ben definits, tenint una clara línia de treball en àrees com l'econòmica, la social o l'esportiva. La Junta Directiva actual està presidida per Josep Pérez Miralpeix, qui des de 2004 treballa per oferir solidesa a un projecte d'entitat que es basa en la implantació d'un model de gestió que crea grups de treball dedicats a objectius concrets.

Tal com ja s'ha esmentat entre les darreres fites assolides, cal destacar la participació de 267 nens i nenes a l'Escola de Bàsquet i 18 equips federats, dels quals només quatre són categoria sènior. Al voltant de 600 persones vinculades activament al club, així com la creació d'una revista bimestral "1958", d'excel·lent qualitat, amb col·laboracions de primer nivell del món del periodisme, i últimament la creació de la Comissió del 50è aniversari, amb la participació de persones vinculades al club de diferents èpoques. Igualment, des del club s'han projectat cicle de conferències de bàsquet per a entrenadors i monitors del club, amb intervencions de prestigi com Joan Creus, Pablo Laso o Svetislav Pesic.

Mini A masculí 07-08.

Pel que fa l'equip sènior masculí d'aquesta temporada, cal destacar que s'ha situat a les primers posicions de Copa Catalunya i que podria lluitar per estar a la Lliga EBA la propera temporada. La resolució, probablement quan aquest reportatge vegi la llum, ja se sabrà... Passi el que passi, no obstant, el CB Blanes continuarà la seva evolució emergent, amb un entusiasme imparabile.

Actes del 50è aniversari

maig 2007:

- Presentació escultura commemorativa.

setembre 2007:

- Estand oficial a la Fira d'entitats.

desembre 2007:

- Presentació oficial programa 50è aniversari.

març 2008:

- Torneig Minibàsquet Setmana Santa.

abril 2008:

- Inauguració 50è aniversari.
- Gran sopar de germanor.

maig 2008:

- Exposició "Història del CB Blanes" a la Casa Saldrigas.
- XIII Jornades del Campionat de Bàsquet de Salut Mental de les comarques de Girona.
- XVIII Campionat de Catalunya de Bàsquet Acell-Special Olympics.
- Jornada bàsquet ex-jugadors Blanes.

juny 2008:

- Jornada bàsquet en cadira de rodes.
- Clínic de tecnificació per a entrenadors.

agost 2008:

- Campionat "Open 3x3 CB Blanes".

setembre 2008:

- Presentació llibre "50 anys CB Blanes".
- Inauguració escultura "Trajectòria" en la nova ciutat esportiva.
- Partit de pre-temporada de bàsquet ACB.
- Estand a la fira d'entitats.

octubre 2008:

- Acte de relleu de Sitges a Blanes, com a "Ciutat del Bàsquet Català", per l'any 2009.

novembre 2008:

- Presentació de "Blanes, Ciutat del Bàsquet Català 2009".

desembre 2008:

- Cloenda 50è aniversari.

Entrevista amb Josep Pérez (president CB Blanes)

Com i què el va motivar per ser president del club?

El fet que al final dels quatre anys de mandat de la Junta anterior ells decidissin no continuar va ser clau. Es preveia un relleu difícil, ja que en els clubs i entitats amateurs, el ser membre de la junta, o com en el meu cas, president, són càrrecs que impliquen una gran dosi de sacrifici i temps, que en la majoria dels casos no tenen un gran reconeixement. Com deia, abans que es produís un buit de poder un grup de companys vàrem decidir donar un pas endavant i posar-nos al front de l'entitat una mica com a reconeixement a tota aquella gent que ens ha precedit i que com en el meu cas ens va permetre gaudir de l'esport com a jugador i posteriorment com a pare de jugadors.

Com definiria el moment actual del club?

El club en aquest moment podríem dir que es troba en un moment dolç, ja que en aquest darrers quatre anys s'ha produït un creixement espectacular de practicants amb una escola de bàsquet molt nombrosa, un equip sènior masculí que va assolir l'ascens a Copa Catalunya

la darrera temporada i que en aquesta està competint molt dignament amb jugadors fets a la base del club. A nivell social, el club està immers en els actes del cinquantè aniversari, que volem que sigui una efemèride digne de recordar i que a l'hora suposi un trampolí per al futur del club. Per aquest motiu tenim previst un calendari d'activitats molt engrescador i que agrupa tots els àmbits del club: esportiu, social, històric, etc.

Quins són els objectius immediats?

Més que objectius immediats m'agradaria parlar d'objectius a mig i llarg termini, ja que un club com el nostre, que s'ha marcat una filosofia de treball fa només quatre anys, ha de ser pacient i a l'hora tenir molt clar on vol arribar però sense les presses que poden portar a prendre decisions equivocades. Així doncs, diria que els objectius passen per consolidar el nostre model d'escola, millorar el nivell dels entrenadors i que els equips sèniors estiguin formats com ara per un 80 % de jugadors fets a casa que se sentin implicats amb el club i que col·laborin en les tasques de millora de l'entitat.

La Lliga EBA és només un somni?

Doncs més que un somni diria que no ens treu el son. Amb la nostra estructura de club i amb la nostra filosofia que definia la pregunta anterior no ens

correspon. Les despeses que comporta una categoria com l'EBA són ara mateix incompatibles amb el nostre objectiu a curt termini. Per poder pensar en tenir un equip en aquestes categories primer hem de tenir els equips de base competint en categories preferents i la quantitat de jugadors de base ha de créixer encara més. En l'actualitat tenim una escola de bàsquet que funciona a les vuit escoles de primària de la població amb un volum en edats pre-mini i mini al voltant dels 200 jugadors i de preinfantil, que es quan entren a Club fins a sènior, d'uns 190 jugadors més. Malgrat tot, la millora esportiva no s'assoleix de forma immediata, cal entrenadors qualificats i amb ganes d'aprendre i de formar-se amb l'ambició necessària per tirar endavant aquesta il·lusió. Estem donant passes en aquesta direcció amb un equip d'entrenadors molt digne amb cinc d'ells amb el títol superior i la resta amb titulacions entre iniciació i segon nivell. No cal precipitar-se i hem d'anar pas a pas.

On veu el CB Blanes en 10 anys?

Si fem les coses bé, crec que el futur és molt esperançador. Amb el volum actual de jugadors i el nivell dels entrenadors a l'alça es tracta de detectar a temps les coses que no funcionen i ser capaços de corregir-les. Cal tenir en compte que Blanes es una població al voltant dels quaranta mil habitants. Si des del Club som capaços de crear il·lusió i expectatives és molt probable que el futur acabi sent allò que ens hem marcat com a objectiu. No obstant, m'agradaria remarcar una cosa, i és que el club ha d'estar on el seu entorn social vulgui. No és bo tenir un equip en categories com EBA o LEB a costa del caprici d'un patrocinador o de la junta perquè a la llarga això és insostenible i requereix un esforç massa gran que acaba repercutint en la base i, en conseqüència, en el futur.

Quin és el millor moment que ha viscut al club?

Crec sincerament que actualment el club està en un bon moment però cal recordar que estem celebrant el cinquantè aniversari i de ben segur que en diverses etapes el club ha estat fort i molt viu. Estic convençut que el futur ens depararà grans moments a nivell esportiu i social, però és el temps que ens dirà si estic equivocat o no.

Rambla Guipuscoa, 25
 08018 Barcelona
 Tel. 93 266 34 45
 info@bacderodasport.com
 www.bacderodasport.com

deixa't cuidar!

Ronda Ibèrica, 60
 08800 Vilanova i la Geltrú
 Tel. 93 814 72 95
 info@parcdeigarrafesport.com

“Siempre quise ir a LA...”

Ja ens ho deia el Loquillo fa vint anys... i ens ho va repetir en la conversa que vam tenir per realitzar l'entrevista del número 35 de la nostra revista... És una de les frases i cançons més famoses dels vuitanta, on el cantant expressava el seu desig per veure aquella ciutat dels EEUU.

I ves per on, al 2008 jo he tingut l'oportunitat de fer realitat aquest somni, creuar el bassal i passar un parell de dies a Los Ángeles. Igual que ha fet en Pau Gasol, encara que des de més a prop (Memphis), i després de portar gairebé set anys a Amèrica. I era precisament aquest el motiu del meu viatge: veure en Pau Gasol... i a en Juan Carlos Navarro, el dia en què es retrobarien després de la marxa del primer dels Grizzlies.

Divendres 28 de març, a dos quarts de vuit de la tarda, els Lakers i els Grizzlies s'enfrontaven a l'Staples Center, el pavelló on juga l'equip de Los Ángeles. Els dos màxims exponents del bàsquet català masculí es veien les cares com a contrincants, per primera vegada. I allà estava la FCBQ, allà estava jo!!! A la fila 14 de l'impressionant estadi californià, enmig de 30.000 persones vingudes de tot arreu però que tenien el mateix objectiu: gaudir d'una tarda de bàsquet.

Tot allò és diferent: els carrers, els televisius Sunset Blvd, Beverly Hills Blvd, Melrose Blvd i Hollywood Blvd; el menjar (hot dog, hamburgers, fries, corns...); el vestir; el tarannà... i el bàsquet! Espectacle. Pur i dur.

A les sis de la tarda (quedant encara una hora i mitja per a l'inici del partit) el Figueroa Street amb l'11th Street s'omple de vehicles, com els més d'una desena d'aparcaments públics que voltegen la zona. Per allà comença a aparèixer el mateix prototip de persona: el clàssic "yanqui" (segons la visió europea, la nostra), en aquest cas, seguidor dels Lakers... Uniformat com el seu equip, disfressat d'obrer però de groc i lila, amb perruques bicolors i amb tota mena d'artilugis per animar

als seus, l'afecionat s'aproxima a les diferents portes d'accés al pavelló, en rigorós ordre i sense presses ni formació d'aglomeracions; això sí, amb tot l'entusiasme del que és capaç de mostrar!

S'obren portes i els passadissos de l'Staples Center són un riu de gentada que va dels restaurants a les botigues de merchandising i d'aquests a la graderia, on comença el verdader partit...

A pista només es veuen els vigilants de seguretat (tots amb americana vermella i comunicadors de radiofreqüència interna), que vetllen per a què ningú envaeixi el terreny de joc abans de l'hora d'escalfar. Quan aquesta arriba, només es veu en acció als reserves, fins que passats uns minuts apareixen les grans estrelles i, amb ells, els primers aplaudiments.

Mitja hora abans del xiulet d'inici, en Juan Carlos ja és a pista, per preparar-se amb la resta de l'equip; d'en Pau no se sap res... només que s'està entrenant i que fins la mitja part no acompanyarà a la resta dels companys a la banqueta dels Lakers. Aquí, els lesionats se- gueixen el seu pla de recuperació, hi hagi o no partit.

A dos quarts menys cinc de vuit comença l'espectacle! La presentació dels equips NBA és el moment àlgid de la tarda: fora llums, speaker i megafonia a màxims, cheerleaders i l'himne, interpretat "a capela", en directe, per un jove ros nord-americà situat el cercle central de la pista. Obriu joc, senyors!!!

Els Miller, Gay, Warrick, Lowry, Navarro i demés surten a escena. Les ganes i la necessitat de guanyar un partit més es noten des del primer minut. Arriba el torn dels Bryant, Farmar, Vujacic, Odom, Brown, Fisher, Radmanovic i companyonia, que surten al camp una miqueta més relaxats que els de Memphis. La defensa zonal dels ossos es fa impenetrable pels de Phil Jackson i l'equip

d'en Juan Carlos es va trobant cada vegada més confiat i còmode a pista i al partit. Tot el contrari li succeeix a l'equip de L.A., que només troba resposta en les accions individuals del seu líder: Kobe Bryant.

El partit es va desenvolupant i en Juan Carlos, l'únic català disponible avui, va fent les seves anotacions, a mida que l'entrenador, Marc Ivaroni, compta amb ell per a disputar determinats moments del matx. És la mitja part i en Pau apareix a la pista i a la pantalla - marcador de l'Staples Center; la grada rugeix i aplaudeix com mai fins el moment! En Pau ja és tota una icona a Califòrnia, malgrat el poc temps que porta a les files dels Lakers.

Salutacions i abraçades amb els seus excompanys d'equip, cos tècnic, àrbitres i, és clar, també amb el seu gran amic: la "Bomba" Navarro. Els dos catalans queden després per veure's, doncs el partit s'ha de reprendre; Juan Carlos es disposa a jugar i en Pau completa la banqueta dels de casa, on també és rebut com el que és: una peça important del grup.

La grada és un festival d'emocions, cants i diversió. Les cheerleaders sumen un punt en el marcador de l'alegria generalitzada. Tothom està expectant... no pel partit en si (que per cert, no és massa bo, malgrat la puntuació ajustada), sinó i especialment per l'ambient i sentiment amb què afronten la jornada de bàsquet local: és un dia festiu, per riure i passar-ho bé.

En acabar l'encontre, una de cal i una de sorra pels nostres jugadors, com

no podia ser d'una altra manera. En aquesta ocasió, el que surt guanyant és el de Sant Feliu, que a més de jugar, ha guanyat el partit. El de Sant Boi s'ha de conformar amb què aquesta derrota no és significativa pel resultat global de la lliga i amb què pel proper partit podrà intentar ajudar a l'equip, si ja està recuperat de la seva lesió.

Els jugadors ja no hi són. El pavelló es buida en silenci, sense problemes de masses ni reprimendes per la derrota. Els afecionats abandonen les instal·lacions de forma civilitzada i amb la mateixa il·lusió amb la qual han anat al partit, en aquest moment, però, en passat: la d'haver vist el seu equip jugar, l'ha d'haver vist BÀSQUET.

Jo, per la meua banda, ja puc tornar a Barcelona... satisfeta per veure els nostres en el seu àmbit (essent jugadors i competint al màxim nivell mundial) i d'aquesta forma! (considerats i reconeguts com el que són: referents als seus equips), i contenta d'haver viscut una experiència inoblidable, en tots els sentits.

Ara ja no puc dir "siempre quise ir a LA", ara ja només puc dir "ja hi he estat a LA... i a més he vist bàsquet NBA!!!".

NOTA: La intenció d'en Pau i d'en Juan Carlos era trobar-nos per poder xerrar una estona i enviar una salutació a tots els lectors de "Bàsquet Català", però les seves agendes, compromisos i disciplines d'equip ens han impedit fer-ho, deixant-ho per una propera ocasió, esperem tots, no massa llunyana.

campus de
Bàsquet
estiu 2008

Campus del programa de detecció i perfeccionament

- Els Campus del Programa de Detecció i Perfeccionament, són exclusius per als nois i noies que formen part dels diferents Centres de Detecció i Perfeccionament repartits per tot Catalunya. Als Campus, podràs continuar amb les tasques dintre del programa de millora, com a jugador/a, entrenant amb els nois i noies dels altres Centres, sota la direcció del entrenadors i responsables del Programa.
- A més a més, els entrenadors de les Seleccions Catalanes estaran entre nosaltres controlant la vostra millora diària.
- Les activitats seran: entrenaments, competicions, piscina... Faran d'aquests dies una estada inoblidable i uns lligams per al futur.
- Tria el teu Campus i recorda que, si tens cap dubte, el teu cap de Centre t'informarà de tot.
- **T'esperem a Manresa o Tremp.**

Campus d'iniciació i perfeccionament tècnic

- Aquests Campus van adreçats als més petits. Per això, en fer els grups per a les diferents activitats, els nois i noies s'agrupen amb els seus amics i amigues. Als matins una mica de bàsquet per millorar els fonaments com: el bot, la passada i llançament a cistella... Tot seguit un bon bany a la piscina. Després de dinar, jocs i activitats per passar-ho bé i conviure amb els companys/es i amics i amigues que hauràs fet. I quan ja no faci tanta calor, unes competicions de bàsquet per divertir-se aprenent. Acabarem el dia amb una divertida activitat de nit.
- Parla'n amb els teus amics i amigues i apunteu-vos tots plegats als Campus de la Federació. I si véns sol/a, no pateixis, allà segur que faràs molt bons amics i amigues.
- **T'esperem a Berga o Cervera.**

Campus de tecnificació

- Si el que vols és millorar algun aspecte concret del teu joc, no ho dubtis, aquest és el teu Campus. Podràs escollir què vols millorar (dribling, passada, defensa, defensa d'1x1, o bé joc de peus en atac) i amb una mica del teu esforç, i l'ajuda dels nostres tècnics, podràs assolir l'objectiu de millorar allò que hagi triat.
- Això sense oblidar els entrenaments generals del teu grup de treball, format per altres jugadors/es del teu mateix nivell amb els quals treballaràs moltes altres coses.
- I recorda, que en els nostres Campus, donem una especial importància al llançament a cistella!!
- I quan ja no siguis a la pista, gaudeix amb els teus amics i amigues de la resta d'activitats.
- **T'esperem a Mollerussa, Sant Fruitós o Tortosa.**

8 dies: 325 euros**14 dies: 590 euros**

CODI	LLOC	DATA	DIES	ANY-NAIX	PLACES	TIPUS	PREU
TR-1	TREMP	22-06 / 29-06	8	1996-1998	80	MIXT	325
TR-2	TREMP	29-06 / 06-07	8	1996-1998	80	MIXT	325
MA-3	MANRESA	05-07 / 12-07	8	1996-1998	90	MIXT	325
MA-4	MANRESA	12-07 / 19-07	8	1996-1998	90	MIXT	325

El trasllat al Campus serà per compte propi.
Les incorporacions seran diumenge a Tremp i dissabte a Manresa. Totes elles entre les 16 i les 17 hores.
Les recollides seran diumenge a Tremp i dissabte a Manresa. Totes elles a les 12 hores, si bé es podrà arribar a partir de les 10 hores per tal d'assistir a les activitats de cloenda dels vostres fills.

8 dies: 325 euros

CODI	LLOC	DATA	ANY-NAIX	PLACES	TIPUS
B-1	BERGA	22-06 / 29-06	1995-1999	110	MIXT
B-2	BERGA	29-06 / 06-07	1995-1999	110	MIXT
B-3	BERGA	06-07 / 13-07	1995-1999	110	MIXT
B-4	BERGA	13-07 / 20-07	1995-1999	110	MIXT
C-2	CERVERA	29-06 / 6-07	1995-1999	120	MIXT
C-3	CERVERA	06-07 / 13-07	1995-1999	120	MIXT
C-4	CERVERA	13-07 / 20-07	1995-1999	120	MIXT

El trasllat al Campus serà per compte propi. La incorporació serà el diumenge entre les 16 a 17 hores. La recollida serà el diumenge següent al mateix lloc a les 12:00, si bé podeu arribar a partir de les 10:00 hores, per tal d'assistir a les activitats de cloenda dels vostres fills.

8 dies: 325 euros 10 dies: 410 euros 14 dies: 590 euros

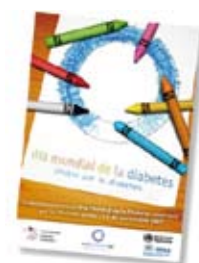
CODI	LLOC	DATA	DIES	ANY-NAIX	PLACES	TIPUS	BUS	PREU
M-1	MOLLERUSSA	27-06 / 06-07	10	1990-1994	150	MIXT	A L'ANADA	410
M-2	MOLLERUSSA	06-07 / 19-07	14	1990-1994	150	MIXT	NO	590
M-3	MOLLERUSSA	20-07 / 27-07	8	1990-1994	150	MIXT	NO	325
SF-1	ST. FRUITÓS	27-06 / 06-07	10	1991-1995	100	MIXT	A L'ANADA	410
SF-2	ST. FRUITÓS	06-07 / 13-07	8	1991-1995	100	MIXT	NO	325
SF-3	ST. FRUITÓS	13-07 / 20-07	8	1991-1995	100	MIXT	NO	325
TO-1	TORTOSA	27-06 / 06-07	10	1991-1995	200	MIXT	A L'ANADA	410

El trasllat als Campus serà per compte propi, excepte en les anades del primer torn del Campus de Mollerussa (M-1), Sant Fruitós de Bages (SF-1) i Tortosa (TO-1), en els quals la Federació Catalana de Basquetbol posarà, a disposició dels participants, autocars per fer els desplaçaments amb sortides des de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. Les incorporacions per compte propi seran diumenge entre les 16 i les 17 hores. Les recollides seran diumenge, excepte a Mollerussa que serà dissabte, a les 12 hores. En tots els casos, podeu arribar a partir de les 10 hores per tal d'assistir a les activitats de cloenda dels vostres fills.

enganxa't
al Bàsquet,
amb els campus de
la federació!!!

Diabetes i Bàsquet, compatibles

Són diferents les patologies més comunes en els últims anys, però si hi ha una que està creixent de forma exponencial, aquesta és la diabetis, inclús entre els més petits.

Conviure amb ella es converteix en tot un repte, i el bàsquet pot ser una de les motivacions extres per tal que la qualitat de vida d'un malalt de diabetis sigui del tot òptima.

La diabetis és un desordre el metabolisme, el procés que converteix l'aliment que ingerim en energia. La insulina és el factor més important en aquest procés. Durant la digestió, es descomposen els aliments per crear glucosa, la font de benzina pel cos. Aquesta glucosa passa a la sang, on la insulina li permet entrar a les cèl·lules.

En pacients amb diabetis, a la tipus I el pàncrees no produeix o produeix molt poca insulina, i a la tipus II, les cèl·lules del cos no responen a la insulina que es produeix.

A part de portar a terme una nutrició

adequada, tot seguint les instruccions de l'endocrinòleg, l'esport pot i ha d'ajudar al pacient de diabetis. Els diferents estudis no només demostren que el malalt de diabetis pot practicar qualsevol tipus d'esport, sinó que ha de fer-ho. Només es desaconsellen pràctiques d'elevat risc, com podria ser el submarinisme, però inclús en persones diabètiques molt ben entrenades, podríem dir que no existeix ni tan sols aquest límit.

En el món del bàsquet, trobem un jugador de l'NBA que pateix aquesta infermetat, i en la seva arribada a la lliga la temporada 2006-2007 es va convertir en tota una estrella de la competició. Parlem d'Adam Morrison, dels Charlotte Bobcats qui, com ell mateix ja va fer públic, pateix diabetis tipus I, i ha desenvolupat una vida esportiva d'elit.

Tot un mirall que demostra que, amb esforç i un seguiment adequat de la malaltia, res és impossible. El bàsquet,

doncs, pot convertir-se en una eina més per combatre aquesta malaltia tan present en el segle XXI.

Noies al poder

El planter femení català continua omplint les categories d'elit

Els resultats del bàsquet català de formació, amb els dos títols dels Campionats d'Espanya de minibàsquet, continuen reafirmant el potencial de Catalunya. No obstant, en aquest article parlarem només de les noies. De les joves que amb poc més de 20 anys o que ni tan sols hi arriben a aquesta edat i ja s'han convertit en referència en el bàsquet femení europeu i espanyol (és evident que per manca d'espai no apareixen totes, però sí aquelles que actualment juguen a Lliga Femenina o a Lliga Femenina 2, tot i que d'altres ja han estat en aquestes categories en anys anteriors o ho faran en un futur molt proper).

I no ens anirem molt lluny per veure algunes d'elles a les Seleccions Catalanes de formació dels darrers anys.

2001: promeses que ja estan a Lliga Femenina

L'any 2001, a la Selecció Mini femenina va jugar una noia que aleshores pertanyia al CB Salt. El seu nom, Georgina Bahí. Set anys després s'ha convertit en una de les referències interiors del Femení Sant Adrià, que s'ha classificat per jugar la fase d'ascens a Lliga Femenina (en el moment d'escriure aquest article). El mateix any, més promeses que ja són una realitat van aparèixer a la Infantil femenina. Va ser el cas de Sílvia Domínguez, nascuda al 1987, i ara base d'un dels equips líders de la Lliga Femenina, com és el Perfumerias Avenida. Talent també exterior en aquella selecció amb Anna Carbó i Laura Fàbrega, la primera al Burgos de la Lliga Femenina i la segona al Femení Sant Adrià de Lliga Femenina 2, ambdues internacionals i campiones d'Europa juntament amb Sílvia Domínguez a l'últim Europeu Sots 20 de 2007 amb la Selecció Espanyola. A Cadet trobàvem més promeses que ja són tota una realitat. La pivot Aina Denti, aleshores al SR Lima Horta i ara al CB Olesa Espanyol de Lliga Femenina, n'és una mostra, o Núria Vives, ara també amb el Femení Sant Adrià de LF2.

2002: la irrupció de més cracks

Probablement el 2002 va ser la definitiva confirmació d'una altra de les catalanes que ara està a Lliga Femenina. L'escorta Anna Cruz (aleshores Universitat de Barcelona) va jugar amb la cadet i ara ho fa amb el Burgos de Lliga Femenina. En aquella Selecció també hi eren altres conegudes de les que ja hem parlat, com la mateixa Sílvia Domínguez, o Mònica Lázaro (CB Cornellà en aquell moment) i ara a la LF2 amb el Femení Sant Adrià.

Selecció Infantil Femenina de 2002 amb Georgina Bahí, Anna Carbó, Jael Freixanet, Elena Múrcia i Berta Siñol, entre d'altres

A la Infantil d'aquell any, ja van jugar Georgina Bahí (una de les jugadores més citades en aquest reportatge, per la seva continua presència en Seleccions Catalanes de formació), Anna Carbó (que des de mini ja es va convertir en una de les referències del bàsquet espanyol de la seva generació), Jael Freixanet, Elena Múrcia o Berta Siñol. Igualment, a la Mini femenina d'aquell any apareixia Marta Xargay (Vedruna Girona en aquella generació).

Un present
fruit del
treball en
promoció

Sílvia Domínguez

Selecció Cadet Femenina de 2003 amb Anna Carbó, Sílvia Domínguez, Laura Fàbrega, Jael Freixanet, Carla González, Berta Siñol i Míriam Solozabal

2003: una Selecció Cadet de luxe

Al 2003, trobem diverses jugadores de la Selecció Cadet que ara juguen a l'elit del bàsquet espanyol. Tornen a aparèixer noms ja citats com Anna Carbó, Sílvia Domínguez i Laura Fàbrega, i ens trobem amb Jael Freixanet (Segle XXI), ara a Lliga Femenina amb el Mann Filter Zaragoza, Carla González (a LF2), Berta Siñol (també a LF2 amb el Don Piso Girona) o Míriam Solozabal (BF Viladecans a LF2). Un equip que anys després ha demostrat el seu potencial.

De nou a la Infantil femenina, repetia Bahí, mentre que a la Mini cal destacar que ens trobem encara amb una generació molt jove i que ha de demostrar el seu potencial a sènior.

Anna Cruz

2004: una altra generació cadet de molts quirats

És evident que quan ens apropem a aquests darrers anys ens trobem amb joves jugadores que potser no estan ara a LF o LF2, i que sí ho faran en un futur. No obstant, a la Cadet d'aquell any ja estaven Georgina Bahí, Anna Carbó, Jael Freixanet, Elena Múrcia (ara a Femení Sant Adrià) o Berta Siñol. A la Infantil femenina, Marta Xargay (Santa Eugènia en aquell moment) demostrava la seva fortalesa des de totes les posicions.

2005: de moment, Bahí

Més futures campiones a la Cadet de 2005, com Georgina Bahí, que repetia, i algunes altres que ben aviat estaran a l'elit.

Georgina Bahí

2006: l'any de la confirmació de Xargay

A la Cadet d'aquest any, trobem el cas d'una de les noies prodigi del bàsquet català, com és el de Marta Xargay, ja disposant de minuts al Don Piso Girona de LF2.

Anna Carbó

D'aquí uns anys, aquests darrers 2005, 2006, 2007 i 2008 és segur que el volum de jugadores catalanes a l'elit del bàsquet estatal continuarà creixent, però seria molt agosarat fer apostes ara de quines i quantes arribaran. Si mirem percentatges, ens adonarem però que fins a set jugadores d'una mateixa generació han arribat a l'elit. És la visió més optimista, és clar, però ha de fer que tots ens felicitem per la bona tasca del bàsquet de formació femení català, amb uns clubs que dia a dia estan demostrant el seu bon treball en el desenvolupament de les jugadores.

Així eren quan jugaven a Seleccions Catalanes de formació

Anna Carbó
(infantil)

Míriam Solozabal
(cadet)

Anna Cruz
(cadet)

Elena Múrcia
(infantil)

Marta Xargay
(mini)

Sílvia Domínguez
(cadet)

Berta Siñol
(infantil)

Jael Freixanet
(infantil)

Georgina Bahí
(infantil)

Mónica Lázaro
(cadet)

Carla González
(cadet)

Laura Fàbrega
(cadet)

*Per manca d'espai no apareixen totes les jugadores d'elit formades a les Seleccions Catalanes, però sí aquelles que juguen actualment a LF o LF 2.

“Los Peladas”, una forma lliure d’entendre el bàsquet

El grup de freestylers pioner i innovador de tot l’estat és català

Toni i Luis o, el que és el mateix, dues terceres parts de “Los Peladas”, ens esperen a l’Arc de Triomf (Barcelona), a en Miguel Ángel (fotògraf) i a mi, la tarda de dijous 13 de març. Allà estan, amb la seva inconfusible vestimenta, la del jugador del carrer, la del “vacilón”, i el seu objecte preferit, la pilota de bàsquet.

“Com va això?”, ens saluden mentre ens apropem a ells. La confiança de conèixer-los des de fa uns anys ens permet certes confidències i un apropament que, no obstant, seria igual de fàcil si ens veiéssim per primera vegada. El seu tarannà convida a la proximitat personal i també professional.

El primer que ens diuen el Luis i el Toni és que en Joan (la tercera part del grup) no ha pogut venir a l’entrevista, perquè la feina li ha impedit arribar a temps; ens demanen que el disculpem i que, malgrat no hi és físicament, dóna com a bona la veu dels seus companys. Li prenem la paraula! I aquí comença la història...

FCBQ. Companys de grup... des de quan?

Toni. Doncs, el Luis i jo ens coneixem des del 90; jugàvem junts als Salesians de Sabadell. Tots els dies anàvem a les pistes a jugar, matí i tarda! Fèiem patxangues, concursos de tir i d’esmaixades... Amb nosaltres jugaven Cabezas, Moragas, Junyent,... Sí, sí, en aquella pista! Érem uns malalts del bàsquet!!!

Luis. Amb el Joan vam coincidir en el tres per tres de Sabadell, al 2002... i ja no ens hem separat. Estem enganxats!

FCBQ. I com sorgeix la idea de constituir el grup?

Toni. La idea de formar el grup surt per una trucada al Joan d’una empresa de marketing esportiu i un cúmul de circumstàncies. En rebre la trucada, el Joan es posa en contacte amb mi per proposar-me la creació del grup, a mi m’agrada la idea i jo li comento al Luis, que també s’uneix a la iniciativa.

Luis. Jo era l’únic que sempre havia fet de freestyler... i era una bona oportunitat de fer el que més ens agradava: practicar el bàsquet!

FCBQ. I a partir d’aquí...

Luis. A partir d’aquí creem el grup, que és pioner a Espanya quant a estructura i innovació, i que altres van copiar després. Era el “boom” de l’anunci d’una coneguda marca esportiva i es va posar de moda; però nosaltres vam iniciar tot aquest tema aquí, especialment pel que fa a coreografies conjuntes, cosa que ningú havia fet. Érem diferents a la resta, i ho som encara!

Toni. Pensa que hem fet més de 50 espectacles de freestyler per tota Espanya

“El bàsquet ens ha retornat el que li hem donat”

i per a tota mena d'entitats: des de NBA Europa, fins a discoteques, passant per l'ACB (Showtime, Copa del Rey), clubs de bàsquet, el Bread & Butter, campus, torneigs...

FCBQ. Què es plantegen “Los Peladas”, a l'hora de formar el grup?

Toni. El plantejament és senzill: bàsquet, bàsquet i més bàsquet... En totes les formes possibles, però molt especialment en la de passar de jugar a bàsquet a fer un espectacle de i amb ell!

Luis. I el que volem és fer-ho aquí, però també fora! El nostre plantejament actual és seguir actuant en terreny conegut, però també més enllà de les nostres fronteres. És la nostra il·lusió, seria un somni fet realitat!

FCBQ. I què és allò que realment us caracteritza com a grup?

Toni. Que tots tres som molt diferents en els nostres estils i en canvi estem units per una cosa: les sabatilles, la pilota i, en general, el bàsquet.

Luis. És cert. Mentre que el Joan té un estil propi, on compagina més el dribling que els trucs, el Toni és més d'aquests últims, jugant molt a fer màgia amb la

pilota i jo hi poso el caràcter, la diversió i el “vacileo” en els moviments.

FCBQ. Nois... per què “Los Peladas”?

Toni. El nom és “culpa” meva. Jo tinc família a Brasil i, alguns dels meus familiars portaven aquest nom en unes samarretes. Vaig preguntar que què volia dir i em van contestar que, allà, “pelada” era “jugón”.

Luis. I com no! Encaixa a la perfecció amb el que nosaltres volíem com a identificador del nostre grup. Als tres ens va semblar una bona idea i així ens diem!

FCBQ. El freestyle és un modus vivendi?

Luis. Sens dubte! Et diria més: el bàsquet, en forma d'iniciació, participació, competició o freestyle és el nostre mo-

modus vivendi i ens ho ha donat tot: amics, salut, alegria, viatjar... tot! Mentre el cos aguanti, aquesta és la filosofia!

Toni. El bàsquet ens ha retornat el que li hem donat. Li devem les nostres vides. Jo, personalment, tinc un problema de salut que m'impedeix jugar en competició; el metge em va dir que havia de deixar-ho per no córrer riscos. Però el bàsquet és com una droga. Sóc jove i jugo única i exclusivament per plaer.

“Mentre el cos aguanti, aquesta és la filosofia!”

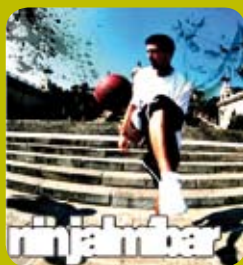
Malgrat es declaren malalts del bàsquet i del freestyle, el Toni, el Luis i el Joan no es poden ni volen dedicar exclusivament a la seva passió, i a l'actualitat compaginen feina amb espectacle i joc (en equips de diferents lligues de lleure, veterans o de competició federada).

"Los Peladas" reivindiquen la manca de pistes als carrers de Sabadell i la supressió d'alguns dels ajuts que rebien per a poder practicar bàsquet a la ciutat del Vallès i argumenten que per a poder jugar de manera "free" han de portar les seves pròpies xarxes i pintar les línies del camp. Però també apunten que no deixaran de fer-ho, perquè el que més els hi agrada és jugar a bàsquet i passar-s'ho bé amb els amics i el "vacileo", allò que, com a grup, tan bé saben fer en forma d'espectacle i que tan normalment practiquen amb els seus col·legues.

TONI WAN KENOBI

Nom: Toni
 Malnom: Wan Kenobi
 Lloc de naixement: Sabadell
 Data de naixement: 12/9/1977
 Peça de vestimenta preferida: sabatilles
 Objecte / Article predilecte: pilota
 Qualitat esportiva: tir
 Característica personal: positivisme
 Número preferit: 12
 Afició: música (soul, rap, reagee)
 Profesió: fresador (metal·lúrgia)

NINJALMBÍBAR

Nom: Luis
 Malnom: Ninjalmbíbar
 Lloc de naixement: Córdoba (però porto tota la vida a Sabadell)
 Data de naixement: 25/10/1976
 Peça de vestimenta preferida: sabatilles
 Objecte / Article predilecte: pilota
 Qualitat esportiva: rapidesa en l'arrancada
 Característica personal: sentit de l'humor
 Número preferit: 6
 Afició: música (jazz)
 Profesió: electrònic

XUI

Nom: Joan
 Malnom: Des de petit em diuen XUI (res a veure amb el bàsquet). Aquest estiu, Nacho "DaFlow" Martín em va posar el sobrenom de "J-Whip".
 Lloc de naixement: Manresa
 Data de naixement: 23/05/1982
 Peça de vestimenta preferida: sabatilles
 Objecte / Article predilecte: pilota
 Qualitat esportiva: domini de la pilota
 Característica personal: Tinc un parell de canvis de ritme patentats, jeje. D'un d'ells, en Nacho em va posar el sobrenom.
 Número preferit: 11
 Afició: Tot el relacionat amb el bàsquet al carrer, la música, viatjar, col·leccionar bambes.
 Profesió: fisioterapeuta

Sant Joan de Mata, 50 anys de bàsquet (1958-2008)

Els inicis

La Secció Esportiva Sant Joan de Mata va néixer l'any 1958 com a iniciativa d'un grup de joves del barri de Sant Andreu de Palomar de Barcelona que van pensar en el bàsquetbol com un mitjà per complementar les activitats de teatre que ja realitzaven. Recolzats per la parròquia, que dona nom al club, aquests animosos pioners de l'esport de la cistella van disputar els primers partits al veí col·legi de "Codolà i Gualdo" (ja

desaparegut), situat al pati de la històrica Casa Bloc de Sant Andreu, amb els arbres a l'entorn i especialment un de molt gran darrere una cistella que amb les branques baixes dificultava d'allò més que alguns llançaments arribessin a bon port. Paral·lelament, es va anar construint, a un solar pròxim abandonat del carrer Lanzarote, la pista de bàsquet i els vestidors que, de forma definitiva des de 1960, van acollir les activitats del club fins el dia d'avui.

club, passant ja al definitiu "Sociedad Deportiva San Juan de Mata", indicant així que es formava part del col·lectiu de la parròquia. També es va canviar el color de la samarreta a blau marí amb una franja horitzontal vermella, i al cap de dos anys més es va tornar a canviar adoptant ja el disseny actual, arlequinat. El motiu d'aquesta equipació va tenir un origen ben curiós: en l'hàbit de Sant Joan de Mata hi consta una creu amb la barra vertical vermella i la franja horitzontal blava. Els més històrics recorden aquesta època de forma entranyable, esmentant anècdotes impagables com el bar del Sr. Batiste, que s'utilitzava de seu social o el pa sec que el Padre Grau els hi portava, i els inoblidables partits de rivalitat amb el JACE Sant Andreu. En fi, un munt d'històries que els lectors més antics de l'entitat recordaran amb nostàlgia i alegria.

1957 debut.

Però tot va començar...

Tot va començar amb "Juventud Seràfica", nom del primer equip format. El jovent del Sant Joan de Mata feia teatre i desitjaren ampliar l'activitat. Luis Melero, Cristóbal Carreras, els germans Serrano, Antequera, José Rubio, Pepe Higuero, Vicente Cañizares, José Luís Pichot, Miquel Monteagudo, algun altre entusiasta i sobre tot el Pare Grau, van organitzar un equip de bàsquet. Del no res, perquè no disposaven de res, ni tan sols d'idea de bàsquet, van començar una tasca forjada des de la il·lusió. En aquell 1958 van guanyar un únic partit, el primer que van jugar amb samarreta de color blau clar i pantaló blanc. Al cap de dos anys es va formar un equip Juvenil i es va canviar el nom del

1964 sènior.

1964 femení.

Els inicis del bàsquet femení són de l'any 1963. El club funcionava i la inquietud dels dirigents per actualitzar-se als temps que la societat demanava els va portar a formar un equip femení, aprofitant les noies seguidores dels equips dels nois. En José Luís Pichot es va posar al front i en poc temps es van situar entre els millors conjunts cata-

lans del moment, aconseguint ja l'any 69 un sotscampionat de liga i guanyar la Copa. Als inicis dels anys 70, el club està consolidat i les noies no tenen aturador, però encara mancava quelcom per consolidar l'entitat: estructurar bé els equips de base. Aquesta feina s'inicia l'any 1970 a base de convocar la mainada d'entre 8 i 10 anys del barri. Se'n van

presentar una trentena i en Amador Baz, Ramon Banda i José Luis Pichot, entre altres, s'hi van posar a la feina i en la temporada 70-71 es forma un Infantil i es competeix a l'OAR. A partir d'aquí, les fornades de jugadors són cada vegada millors, alguns fitxen per equips d'elit com el Barça o el Joventut, i són convocats per les Seleccions de l'OAR. Al 1975, amb dos Sèniors, masculí i femení, un Juvenil i un Infantil de nois, es decideix incorporar-se a la Federació Catalana.

A Sant Andreu de Palomar hi ha un club emblemàtic

Club 2008.

Sènior femení.

Sènior A.

Primers èxits

La tasca de formació ja donava els seus fruits, gràcies a l'acord amb el col·legi Sant Pere Nolasc, d'on provenien els nois que s'iniciaven i anaven composant els equips de base. Així, va organitzar-se també un Juvenil femení, amb noies provinents del col·legi "Codolà i Gualdo", i al 1981 el Sènior masculí va aconseguir el campionat de Catalunya de 3a categoria, al Vendrell, amb ascens a 2a. Un èxit molt celebrat que va gratificar tant d'esforços i il·lusions i que es va reeditar al 83 amb l'ascens a 1a catalana i al 85, a un pas d'aconseguir pujar a 2a estatal. Cal destacar d'aquella època Eloy Quintana i Rafa Calzado (entrenadors), i els jugadors Xavier Sirera, Miquel Àngel Rodés, Eduardo Martín, Jordi Gol, Juan Dorado, Joan Busqueta, Arsenio Banda, Juan Moreno, entre d'altres. Dos d'ells encara estan vinculats al club d'una forma molt important (Jordi Gol, president des de 1992 i Eduardo Martín, quasi 40 anys al club com a jugador, tècnic i ara el directiu-motor del club).

A partir d'aquí, a finals dels 80 i durant la dècada dels 90, es van viure vicissituds de tot tipus, amb ascensos i descensos, canvis en Juntes Directives i entrenadors, és a dir, les dificultats lògiques d'un entitat esportiva i social que creix, que aglutina gent i no sempre els parers coincideixen. Però no per això es va aturar el treball i la progressió. Els equips de promoció creixien i progressaven d'allò més gràcies entre d'altres al treball d'en Xavier Gol. Els equips femenins començaven a mostrar el treball fet, i algun equip jugava a Preferent i eren la llavor pel futur sènior, com ho mostra

el campionat de Barcelona aconseguit al 92 i, ja les grans, el Sotscampionat de Catalunya de 3a categoria al 94. També destacarem el treball d'en Txema Méndez i Loli Martínez (com a entrenadors) i les jugadores Sonia Mosquera, Maria Ibañez, Ma.Flor Rodríguez, Marga Nuñez, Asmara Barrau, Olga Doménech i Ma.Cruz Cardiel, entre d'altres.

Creixement i consolidació

Arribat el segle XXI, es va donar un nou salt de qualitat. Aprofitant la reconversió de l'antiga piscina municipal del barri (propera a la històrica pista del carrer Lanzarote) al Pavelló Municipal Ignasi Iglesias, el club va obtenir la gestió de la nova instal·lació. La millora esportiva i organitzativa derivada de la nova situació ha fet que, arribats al 50è aniversari del club, aquest es trobi en el millor moment de la seva dilatada i ininterrompuda història: 15 equips en totes les categories, des de Mini fins a Sènior, tant masculins com femenins (amb els dos sèniors disputant les categories més altes assolides pel club, el Sènior masculí a 1a catalana i el Sènior femení a 2a), una Escola de Bàsquet que proporciona entrada als més petits, un Campus d'Estiu consolidat des de fa ja una dècada, un afició fidel i entusiasta, i un fort arrelament al barri de Sant Andreu.

En definitiva, el creixement de l'entitat s'ha anat fent de forma continuada i poc a poc, amb ascensos i descensos, però amb treball i objectius clars envers la gent del barri i la formació de la mainada. Avui, temporada 2007-08, el bàsquet de la Secció Esportiva Sant Joan de Mata commemora els seus 50 anys d'activitat ininterrompuda amb un programa d'activitats ben engrescador que farà fruit a tots els components del club, antics i actuals, i del que cal destacar l'edició del llibre commemoratiu "Sant Joan de Mata. 50 anys de bàsquet. 1958-2008", el sopar de germanor, el partit d'antics jugadors i la celebració del 1r Trofeu Pare Grau. Moltes felicitats per les celebracions i sobretot per l'enorme tasca feta i la que es farà.

Mercè Guix i Passola, una persona prodigiosa

“Històrica del Bàsquet Català”, “Forjadora de la Història Esportiva de Catalunya”, des del seu racó de Campdevàrol, al Ripollès, ha fet una ingent tasca de formació cívica, esportiva i cultural a través del basquetbol.

Ningú ho podria endevinar, però a Campdevàrol, població al Nord de Ripoll, d'uns 3000 habitants, hi ha una persona prodigiosa que ha portat a terme una enorme tasca de formació dels infants i jovent mitjançant el seu incansable activisme cultural i esportiu.

Popular i estimada, ha dedicat tot el temps lliure de la seva vida a tenir cura de la mainada i joves de la població, organitzant un ventall d'activitats plenes de contingut en valors humans,

culturals i esportius, que han facilitat i complementat el creixement i la formació de moltes generacions de campdevanolencs que a través de la Mercè han descobert la muntanya, han après a ballar sardanes i dances populars, han fet teatre i han jugat a bàsquet.

Als seus 86 anys es mou amb dificultat, però té el cap clar i recorda molt bé tots els seus afers. Viu al carrer Major, al mateix lloc on va néixer, ella i les seves altres tres germanes. El pare treballava

a la fàbrica de guix i la mare al tèxtil. “Quatre filles i una mare, cinc dimonis per un pare”, recorda, amb alegre enyor, que esmentava el seu pare.

La seva història és peculiar, amb aspectes fora del corrent. No va anar a una escola normal, sinó a classe de la Sra. Paqueta, una mestra particular, car no “s'entenia” bé amb les monges, malgrat de gran va entrar-hi en relació per afavorir el bàsquet i la mainada. Als 14 anys (1936) va començar a treballar a la fàbrica de filats “Molinou” fins que aquesta va tancar passant llavors al tèxtil, a Can Noguera, on hi ha restat fins a la jubilació. Ja abans de la guerra espanyola es va dedicar a la catequesi i va organitzar un grup de teatre i de ballets populars catalans, amb l'ajut inestimable de la seva germana Margarida. La seva activitat no es va aturar pas en els anys fatídics, però serà acabats aquests quan descobrirà el bàsquet, de forma molt inusual. A Campdevàrol va arribar un destacament de soldats espanyols, madrilenys se'n recorda, destinats a combatre els maquis de la zona pirinenca. El soldats van muntar dues cistelles a la plaça del poble, on jugaven diàriament. Va ser el seu descobriment, començant a aprendre i enlluernar-se amb el nostre esport. Paral·lelament, des de l'Acció Catòlica local van organitzar colònies d'estiu per la canalla: “Estiula de La Garça”, s'anomenaven, i fou també un camí per allunyar-los dels “campamentos” oficials del règim.

Fou una avançada del seu temps. Va organitzar el Cine Petit i va recuperar les cantades de caramelles i les ballades de sardanes, on tothom pagava una pesseta, per fer front a les despeses de tot plegat, car ella ha actuat sempre desinteressadament i gairebé sempre posant recursos propis per aconseguir tirar endavant el que fos.

No perdem de vista, doncs, que es viu la postguerra, per tant tota activitat estava "controlada". Malgrat rebutjar la ideologia falangista l'única forma de jugar a bàsquet era en l'equip de la "Sección Femenina", i varen començar a fer partits amistosos a Girona, La Selva i Anglès, i per practicar va demanar a les monges carmelites fer un camp a un terreny al costat de la torre on residia la comunitat. Fou el "camp de l'estació". Recorda que era de terra, que mai els hi van deixar cimentar, malgrat es disposava dels diners per fer-ho, gràcies a una tómbola que organitzava la Mercè, tómbola que ha subsistit continuadament fins a l'any 2006. Quan la pluja visitava la comarca, cosa usual i freqüent, la terra del "camp de l'estació" el feia impracticable i es van enginyar unes cistelles amb rodes per poder traslladar-les fins a plaça de l'església, cimentada. Una excursió de 300 metres. Abans, però, per afrontar millor aquesta situació, Mercè convenç el rector i el vicari per fer una pista darrere l'església. Tot semblava acordat, i inclús el nom primer de l'avui CB Campdevàrol, fou Club Parroquial de Bàsquet de Campdevàrol. Però, coses de la vida i de les relacions humanes, entre uns i altres van sorgir divergències i el projecte se'n va anar en orris. Aquests fets passaven als anys 60, i la Mercè no s'atura: va organitzar dos equips de nois i un de noies; al 1974 funda el CB Campdevàrol i l'inscriu a la Federació Gironina. El primer president va ser en Joan Comerma Broch, i la Mercè en va ser secretària, càrrec que ha exercit per més de trenta anys consecutivament, car mai n'ha volgut cap altre. La seva feina era i és aconseguir que la mainada aprengui, jugui, frueixi i es formi, i alhora tenir cura que el club tiri endavant. Som als anys setanta i a més del bàsquet no oblidava altres activitats: consolida les ballades de sardanes, segueix amb les colònies d'estiu, el teatre i les excursions.

La seva tasca de relacions federatives li porta molts viatges a Girona, i coneixences, entre elles en Mateu Pell, un home

Mercè, a la dreta, amb la seva germana Margarida.

cabdal en la història del bàsquet gironí, a qui convenç que "pugi" a Campdevàrol, a visitar el club i xerrar de bàsquet. L'any 1972 pot organitzar dos equips, l'Infantil i el Juvenil, i al cap de quatre anys, els nois han crescut i disposa d'un Sènior, un Júnior i un Juvenil. El camí del creixement és clar. Cerca mainada arreu, gràcies a la seva dedicació, convenciment i capacitat d'activació a la dècada dels vuitanta [el club disposava de sis equips masculins i tres de femenins. Un petit miracle]. La Mercè organitza i entrena. Les ensenyances de Mateu Pell foren fonamentals per fer-li veure que calia progressar en els coneixements de bàsquet i a mitjans dels setanta va a Olot a fer el curs d'entrenador. La seva convicció (hi ha qui en diu tossuderia, que també) la porta a fer coses inimaginables, i alhora impagables, com aconseguir el carnet de conduir a una edat no jove precisament, amb la finalitat de poder traslladar els jugadors/es, arribant a encabir sis i set nois al seu "2 Cavalls", i al seu nebot li tocava sempre el maleta. Quan el nombre de jugadors/es va augmentar, arribava a fer dos viatges, d'anada i tornada, per portar tot l'equip, inclús a més de 100 quilòmetres.

A finals dels 70, de tant clamar i reclamar, l'Ajuntament construeix una pista poliesportiva descoberta, la mateixa que al 1984 serà la base per un pavelló cobert. A aquests alçades, el nom de Mercè Guix és admirat i conegut

arreu de qualsevol indret del bàsquet gironí. Seguir explicant les peripècies de la protagonista d'aquest reportatge seria anar repetint i ampliant la seva dedicació i esforços. Entrena, dirigeix, organitza, fa créixer el club, divulga bàsquet i cultura, no para mai. Fins la temporada 2006-07 ha anat a diligenciar els assumptes del club a la Territorial de Girona, als seus 84 anys, ha continuat amb la tómbola i el sorteig del "Quinto" nadalenc segueix essent un èxit i una de les fonts d'ingressos més importants del club.

L'any 1993, la Generalitat de Catalunya la va distingir com a "Forjadora de la Història Esportiva de Catalunya", al 2006 la Fundació del Bàsquet Català la va nomenar "Històrica del Bàsquet Català", i enguany, any 2008, la seva població l'ha homenatjada dedicant-li tot un dia: partits de bàsquet, ball de sardanes i dances, i un dinar popular. La Mercè va ser la protagonista de tot el diumenge 2 de març i es va posar el seu nom al Pavelló Municipal.

Avui, un xic minvada en la seva salut i mobilitat, encara "exerceix", i s'ha comprat una cadira de rodes amb motor, per poder anar millor a fer les coses de sempre, malgrat quan la vaig visitar anava a peu amb la bossa del pa i altres queviures, prou eixerida. Tot un exemple vitalitzador. Gràcies Mercè, gràcies.

territorials

Aquesta secció és una finestra oberta a les Representacions Territorials de la Federació Catalana a Girona, Tarragona i Lleida. Les seves activitats i notícies s'exposen, un cop més, en aquestes pàgines sota el nom de "Triple".

Representació Territorial de Girona

Cursos d'entrenadors

"Curs d'Iniciació al Basquetbol", a Santa Cristina d'Aro, el 30 de juny, 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10 i 11 de juliol, de 19:00 a 22:00 hores. El dilluns 14 de juliol examen a les 19:00 hores. El termini d'inscripció és el 20 de juny.

"Curs d'entrenadors de formació en Basquetbol", convocat per l'Escola Catalana d'Entrenadors, del 25 al 30 de juny i de l'1 al 31 de juliol, de 19:00 a 21:00 hores. El termini d'inscripció és el 30 de maig. Requisits imprescindibles per a l'inscripció: tenir 16 anys, tenir el títol de graduat Escolar a ESO i tenir el títol d'entrenador d'Iniciació.

CB Roses: Interbàsquet

El CB Roses està preparant ja la Va edició de l'Interbàsquet, el torneig que des del 26 al 28 de juny, omple la vila de bàsquet. Amb 24 equips, des de Pre-Mini fins a Júnior, es podran veure joves jugadors i jugadores de Catalunya, altres autonomies espanyoles, Itàlia, Marroc, Estònia, França, Mònaco i Sèrbia.

3er Curs d'iniciació a l'arbitratge

Continua la manca de places d'àrbitres a la Territorial, per a la qual cosa s'ha realitzat a la capital gironina un nou curs d'àrbitres, del 14 al 21 d'abril, amb l'esperança que els alumnes que han seguit el curs puguin ben aviat exercir i ajudar a pal·liar aquesta mancança tant important pel desenvolupament del nostre esport. Qualsevol persona que estigui interessada en aquesta dedicació i per futures convocatòries, pot adreçar-se sempre a la Representació territorial o telefonar al 972 40 60 74.

Trobada d'Escoles a Figueres, Tordera i Llagostera

El Club Escolapies Figueres va organitzar el 6 d'abril, diumenge, la segona Trobada d'Escoles de Bàsquet. Igualment, organitzada pel CB Tordera i oberta a 16 equips per a jugadors/es nascuts els anys 2000-01, també el mateix 6 d'abril es va celebrar una trobada a Tordera, al Pavelló Municipal, on cada equip va jugar tres partits. En ambdues trobades es van realitzar activitats paral·leles, amb esmorzar per a tots els participants.

I el diumenge 20 d'abril, diumenge de 9:30 a 13:00 hores, Llagostera va acollir un nova trobada d'Escoles de Bàsquet. Hi van participar sis equips amb jugadors/es nascuts el 1999/2000 i tres equips amb nois i noies nascuts del 2000/2002.

Representació Territorial de Tarragona

CB Cambrils: 25 anys

El CB Cambrils celebra aquest any 2008 el seu 25è aniversari. Amb aquest motiu s'han preparat diversos actes que reuneixen els protagonistes principals d'aquesta celebració. Així, el 27 de març es va fer una trobada de veterans del club, que, al marge de córrer en un partidet, va servir per fer gresca, recordar temps passats i fer un bon sopar. Així mateix la trobada va servir a la Junta Directiva per demanar als assistents la seva col·laboració pel que fa a documents, fotografies, records, etc, a fi de disposar de documentació adient pel llibre sobre la història del club que s'està preparant.

Pel seu costat, l'àrea social del club està preparant una nova sortida per assistir a un parit d'ACB. Aquesta és una costum ja arrelada que de tant en tant s'organitza un autocar per desplaçar-se als camps d'ACB a veure partits.

Finalment, el passat 6 d'abril va tenir lloc al pàrquing Horta de Santa Maria, una de les jornades de la lliga de Minibàsquet McDonald's, on es van aplegar quasi 550 nens i nenes, en una gran festa del Mini. El CB Cambrils va participar-hi amb tres equips de la seva Escola de Bàsquet.

Trobades d'Escoles de Bàsquet

El 20 d'abril a Sant Carles de la Ràpita, amb la col·laboració del CB La Ràpita i l'Excma. Diputació Provincial d Tarragona, es va realitzar una trobada d'Escoles de Bàsquet, organitzada per la representació territorial i la col·laboració del club local. El dia va transcórrer amb un gran ambient festiu i sobretot de bàsquet, on la mainada entusiasta del nostre esport va poder fruit d'allò més amb els partits i altres activitats de la jornada.

Així mateix, l'11 de maig, també organitzada per aquesta Representació Territorial i amb la col·laboració del TGN Bàsquet Club i l'APA Sagrat Cor de Tarragona i el suport de l'Excma. Diputació Provincial de Tarragona, s'ha realitzat una trobada d'Escoles de Bàsquet contemplada en el programa d'activitats federatives. A aquestes trobades hi van prendre part Escoles de Bàsquet d'arreu d Catalunya inscrites a la Federació Catalana per aquesta temporada 2007-08.

Les categories que van participar-hi van ser de Pre-Mini (1998/99) i Escoles (2000 i anteriors).

Clínics

El 16 i 24 d'abril es van celebrar dos clínics per a entrenadors a la seu de la Territorial.

El primer va ser realitzat per Miquel Mallafré Moya, director tècnic de la RT, amb el tema: "Mètodes d'aprenentatge en equips de base". El segon, a càrrec de Manolo Rubio Rosellón, director tècnic de l'UD Torredembarra, va tractar de "Preparació física en equips de base".

Ambdós clínics eren vàlids pels "pràctics" dels cursos de Formació i de categoria Sènior (1r i 2n nivell) i van tenir una excel·lent resposta per part dels tècnics de les comarques tarragonines i d'altres, que van omplir de gom a gom la sala d'actes de la Territorial.

Representació Territorial de Lleida

Festa del Bàsquet Lleidatà 2008

El 20 de juny la vila de Calaf acollirà la XXIIa edició de la Festa del Bàsquet Lleidatà 2008. El CB Calaf, que aquesta temporada celebra el seu 25è aniversari, en tindrà cura de l'organització conjuntament amb la Representació Territorial.

Cal destacar que aquesta entitat de l'Anoia ha participat sempre en les competicions organitzades per la Representació Territorial de Lleida, malgrat que per la seva situació geogràfica pertany a les comarques de Barcelona. Per a qualsevol informació respecte a la Trobada, cal adreçar-se a la RT (telèfon 973 22 88 90 i e-mail: fcbq.lleida@basquetcatala.com).

Elecció millors jugadors/es 2007-08

Recollint el suggeriment de la darrera Junta General d'aquesta RT, així com de les diferents comissions de seguiment de les competicions, aquest any s'ha dissenyat un nou sistema per escollir els millors jugadors/es dels equips lleidatans, i que va estar aprovat en reunió de Junta Directiva.

Les propostes les faran els tècnics de cada categoria i una Comissió formada per directius i entrenadors i, en categories de Promoció, s'afegiran els responsables del Comitè Tècnic de la Territorial. La Comissió proposarà quatre jugadors/es, amb la condició que no podrà haver-hi més d'un jugador per club.

Per a la elecció, la Junta Directiva de la RT escollirà, entre els quatre proposats, el que consideri millor jugador/a i el/la finalista.

ciutat del bàsquet català

Sitges ha començat amb entusiasme i pas ferm els actes del seu any.

Després de la jornada d'inauguració, el 20 de gener, amb l'acte institucional al Saló de Plens de l'Ajuntament de la Blanca Subur, i la pressa dels carrers de la població per la mainada basquetbolista, s'han desenvolupat un reguitzell variat d'activitats.

Concurs de dibuix de la mascota

Al concurs, obert a les escoles i instituts de la comarca del Garraf, s'hi van presentar 350 treballs. El 31 de gener es va reunir el jurat per designar els treballs guanyadors, i el veredict va ser:

1r Premi

(bambes de bàsquet pel participant i material de dibuix pel centre)

· **Adrià Roca Curtiada**
(IES Vinyet, 4rt ESO)

Nom de la mascota: TURBO (drac)

2on Premi

(equipatge de bàsquet)

· **Miriam Hernández**
(IES Vinyet, 2on ESO)

Nom de la mascota: GRANOTA

3r Premi: dos guanyadors

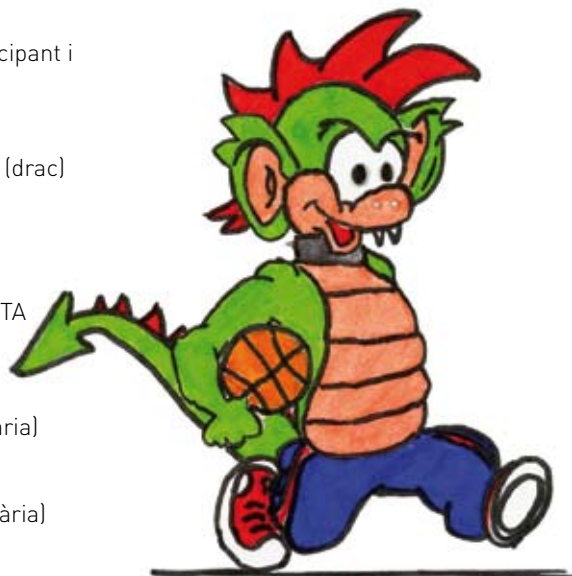
(pilota de bàsquet)

· **Pol Espejo Anguita**
(CEIP Miquel Utrillo, 3r Primària)

Nom de la mascota: TROMPI

· **Rubén Berkeley**
(CEIP Miquel Utrillo, 4rt Primària)

Nom de la mascota: EL MICO DEL BÀSQUET

El "BQ.ART.07" a Sitges

El 22 de febrer, divendres, es va inaugurar a les instal·lacions de la Societat Recreativa El Retiro l'exposició d'art contemporani "BQ.ART.07" de la Fundació del Bàsquet Català, amb l'assistència del president de la Fundació, Enric Piquet; del vicepresident de la Federació Catalana de Bàsquet, Joan Fa; i el tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Sitges, Armand Paco. Va obrir els parlaments Antoni Sella, president d'El Retiro, ressaltant la contribució històrica de l'entitat al bàsquet sitgetà. A continuació, Pere Vilanova, expresident del CB Sitges i actual coordinador del Comitè Organitzador de "Sitges. Ciutat del Bàsquet Català 2008", va agrair-li les facilitats per ubicar aquesta exposició i l'hospitalitat que històricament ha trobat el bàsquet sitgetà en aquesta entitat. El president de la Fundació, Enric Piquet va ressaltar la històrica comunitat de Sitges amb la cultura i la iniciativa de la

Concert

Fundació de convocar aquest concurs, ja en la seva 2ona edició, que Sitges té l'oportunitat de gaudir. Finalment, Armand Paco va reflexionar entre el bàsquet que es jugava antigament i el que es juga ara, i va declarar inaugurada l'exposició.

Tot seguit, els alumnes de la professora de guitarra Gemma Casanovas van delectar a tots els presents amb un magnífic concert. Van interpretar tres cançons, la música de la pel·lícula "Carros de foc", "We are the champions" i el tema olímpic "Amics per sempre", totes cantades amb lletres fetes expressament per l'ocasió, amb referències al bàsquet, l'esport i els seus valors. Tota una petita joia de sensibilitat que va posar una nota d'alegria, sentiment i emoció a la cloenda de l'acte, especialment quan tots els assistents es van afegir a la cantada llegint els rètols mostrats pels joves intèrprets amb "amics, amics per sempre, ja per sempre som amics, amics per sempre amb un afecte compartit i una amistat que no s'acaba amb un estiu, ja som amics per sempre". L'exposició, visitada per centenars de sitgetans, es va cloure el 5 de març i el seu marc va servir per l'enregistrament del programa de bàsquet "NBA TOTAL" de TV3, presentat per Jordi Robirosa, que va fer un recorregut per l'exposició i va explicar l'esdeveniment de la "Ciutat del Bàsquet Català". El programa va ser emès pel Canal 33 el 29 de febrer, divendres i el 2 de març, diumenge.

Reunió d'àrbitres i entrenadors de Copa Catalunya i 1a Catalana

El 3 de març, dilluns, el Saló d'Or del Palau Maricel de Sitges es va omplir per acollir una nova activitat de Sitges 2008: una trobada d'àrbitres i entrenadors de Copa Catalunya i Primera Catalana, amb la finalitat de desenvolupar aspectes tècnics i unificar criteris davant les situacions de controvèrsia que es produeixen en un partit de bàsquet. Com a ponents, hi van assistir Francesc Navarro, vicepresident de la FCBQ i president del seu Comitè Tècnic; Xavier Rodríguez, director tècnic de la FCBQ; Joan Carles Mitjana, director tècnic del Comitè i de l'Escola d'Àrbitres de la FCBQ; Josep Lluís García Vela, president del Comitè d'Àrbitres de la FCBQ; i Pau Simó, membre de la Comissió Organitzadora de "Sitges, Ciutat del Bàsquet Català 2008". Amb l'assistència de nombrosos representants dels dos col·lectius, la xerrada va anar acompanyada d'unes projeccions que explicaven les noves normes FIBA respecte a les faltes antiesportives i les simulacions, així com altres aspectes del joc.

Trobada del PDP i entrenament de les Seleccions catalanes Mini

El 2 de març, diumenge, les instal·lacions esportives de Pins Bens de Sitges van acollir una extraordinària jornada de bàsquet, organitzada per la Federació de Catalana de Bàsquet, amb el suport de la Comissió Organitzadora de "Sitges, Ciutat del Bàsquet Català 2008" i la Regidoria d'Esports de l'Ajuntament de Sitges. Al llarg de tot el matí es van reunir 540 jugadors/es de tot Catalunya, 30 àrbitres i tècnics de la Federació, que van omplir de gom a gom els dos pavellons, amb sis pistes que, simultàniament, van oferir vibrants partits de bàsquet.

El programa es va desenvolupar amb total normalitat, tot i tenint en compte l'allau de gent que hi va assistir (l'organització calcula unes 2.000 persones de tota Catalunya). Per la tarda, es van poder veure els entrenaments de preparació de les Seleccions Catalanes masculina i femenina de categoria Mini, que van participar en els Campionats d'Espanya celebrats a San Fernando -Cadis-, del 15 al 19 de març, i que tant brillantment van conquerir ambdues seleccions catalanes. Així mateix, es va aprofitar la convocatòria de l'entrenament per fer una nova trobada entre els tècnics de la Federació amb els pares/mares dels jugadors i jugadores de les Seleccions, a l'escola Miquel Utrillo, reunió on es va transmetre als familiars el programa a realitzar en els Campionats i la finalitat primordial que els nens i nenes gaudissin de la competició, visquessin una experiència positiva pel que fa a convivència, coneixença d'altres participants i la dinàmica i problemàtiques esportives i personals d'una competició de responsabilitat, defensant la samarreta de Catalunya.

Torneig de Seleccions Territorials de Catalunya Cadet

El 16 de març, diumenge de Rams, es va celebrar, a les instal·lacions esportives de Pins Bens, el Torneig de les Seleccions Territorials de Catalunya de categoria Cadet (1993). Va resultar una extraordinària jornada de bàsquet, que des de les 9:00 fins a les 15:00 hores va reunir més de 180 jugadors/es de tot Catalunya, 10 àrbitres i diferents tècnics de la Federació i les seves Territorials. Tots ells van omplir els dos pavellons que disposaven de quatre pistes que, simultàniament, oferien vibrants partits de bàsquet. El programa es va desenvolupar amb total normalitat i tothom va poder veure un bàsquet d'alt nivell, ja que els/les millors cadets de Catalunya feien les delícies del públic. L'organització calcula l'assistència en unes 400 persones.

Lliurament del pessebre de "Castellar, Ciutat del Bàsquet Català 2007" a la Fundació

La Fundació del Bàsquet Català té una nova peça per a la seva extensa i variada col·lecció d'objectes relacionats amb l'esport de la cistella. El passat 5 de març, dimecres, per la tarda, Enric Piquet, president de la Fundació del Bàsquet Català, i patrons de la mateixa, van rebre el pessebre de "Castellar, Ciutat del Bàsquet Català 2007", el qual va ser portat per membres de la Comissió Organitzadora i pels artistes de l'obra. El diorama va ser fet expressament per l'efemèrides de Castellar pels pessebristes Joan Garsot, Francesc Ferrer i Jaume Muntada, amb la col·laboració d'Albert Antonell i Ramon Faja, del Grup Pessebrista de la Capella de Montserrat, de Castellar. Cal significar que les figuretes dels pastors porten com ofrena motius de bàsquet, com una samarreta, una pilota o unes bambes.

Els pastorets ofrenen una samarreta, unes bambes i una pilota.

concurrs

1. Amb quin nom es va crear el Mini-bàsquet als EE.UU. ?

- a. Basket boys.
- b. Minibasket.
- c. Biddy basketball.
- d. Basketball children.

2. En Nacho Solozabal, l'emblemàtic base del FC Barcelona es va formar en un dels clubs històrics de base del bàsquet català . Quin ?

- a. BAM.
- b. Lluïsos de Gràcia.
- c. JAC Sants.
- d. Esportiu Sant Joan.

3. El 17 de desembre de 1963 la Selecció Catalana masculina absoluta va jugar un dels millors partits de la seva història, en una inesborrable i memorable nit al Gran Price de Barcelona, guanyant 105 a 98. Sabeu a qui ?

- a. Selecció Espanyola.
- b. Selecció Europea.
- c. Reial Madrid.
- d. Boston Celtics.

4. En Josep Lluís Cortés, de Badalona, es prou conegut tant per la seva etapa de jugador com en el seu llarg període com a entrenador. Com a jugador recordeu els seus anys al Reial Madrid i finalment al Joventut de Badalona, però primer va pertànyer a un altre club d'elit català. Quin ?

- a. FC Barcelona.
- b. Aïsmalibar de Montcada.
- c. Círcol Catòlic de Badalona.
- d. Orillo Verde de Sabadell.

5. L'any 2000, la Fundació del Bàsquet Català ve engegant la iniciativa de la "Ciutat del Bàsquet Català", població on durant un any se celebren moltes i diverses activitats relacionades amb el bàsquet, la cultura i la pròpia població. Recordeu quina va ser la primera d'aquestes ciutats ?

- a. Lleida.
- b. Tarragona.
- c. Badalona.
- d. Mataró.

6. És prou conegut que el primer partit, alhora internacional, de la Selecció Catalana masculina fou el 25 de març de 1927, contra l'Hindú Club de Buenos Aires. Però el segon partit internacio-

nal, el 8 de desembre de 1929, inaugurant una pista a les instal·lacions de l'Exposició Universal, a Montjuïc, contra qui va ser ?

- a. Foyer Alsacienne de Mulhouse.
- b. AS Ambrosiana de Milà.
- c. Selecció de Ginebra.
- d. CA La Colonne de Toulouse.

7. L'any 1980, recuperades les institucions democràtiques de Catalunya, la Federació Catalana de Basquetbol va organitzar ràpidament la Lliga Nacional Catalana d'equips masculins. Sabeu qui en va ser el vencedor ?

- a. Joventut de Badalona.
- b. FC Barcelona.
- c. CB Cotonifici
- d. CB Granollers.

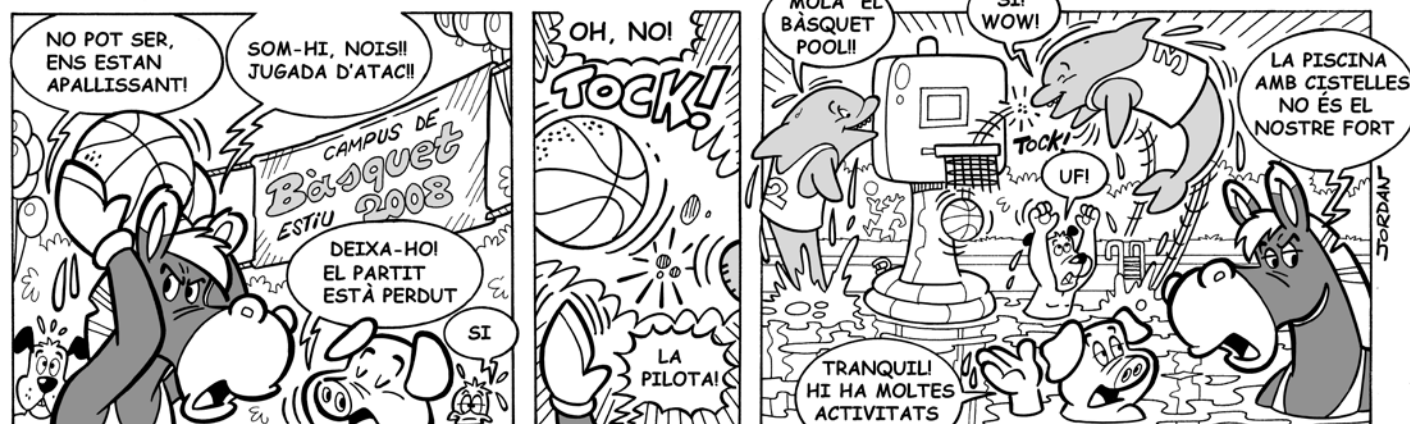
8. El 12 d'octubre de 2004, amb 16.789 persones al Palau Sant Jordi de Barcelona, es va batre el rècord d'assistents a un partit de bàsquet a Catalunya i també de l'estat espanyol. Recordeu amb motiu de quin partit ?

- a. Catalunya - Lituània.
- b. Catalunya - Croàcia.
- c. XXVa final de Lliga Catalana.
- d. FC Barcelona - Grizzlies de Memphis.

Respostes del concurs 24"
1.c - 2.d - 3.c - 4.c - 5.a - 6.b - 7.d - 8.c

RUCQIE

"RUCQIE DEL BÀSQUET CATALÀ"

la pissarra

Catalans al sostre del món

No és un titular d'una expedició a l'Everest. Es tracta de parlar de l'NBA, la millor lliga de bàsquet del món. Una lliga que comença a tenir el català com a un dels seus idiomes. Tampoc és ja un somni llunyà, es tracta d'una realitat que dia a dia es confirma amb més força. En una de les meves converses impagables amb Nino Buscató, seleccionador absolut català i la persona que més m'ha ensenyat de bàsquet, parlàvem de l'espectacular futur dels jugadors catalans a l'NBA, del camí que estava ensenyant en Pau Gasol i de la possibilitat que d'aquí tres anys o menys juguessin quatre catalans als EE.UU.

Podríem dividir la situació actual en present i futur. En el present, Pau Gasol ha batut tots els records, per fi està en una franquícia guanyadora i pot aspirar a ser el primer català en guanyar l'anell de campió.

Els Lakers són un objectiu per a tothom. Jugar al costat de Kobe Bryant a una de les pistes amb més glamour del món només està a l'abast d'alguns privilegiats. Pau ja ens tenia una mica preocupats perquè havia tocat sostre a Memphis i els anys anaven passant. Al final s'ha fet justícia i ara els ulls li tornen a brillar d'il·lusió, el de Sant Boi viu una segona etapa a l'NBA i estic

segur que l'aprofitarà. Gasol, a més, va ser peça clau per a què un altre català, Joan Carles Navarro, aterrés a Memphis. Navarro ha viscut una etapa de molts problemes al seu club, el Barça, i va decidir donar el salt amb molta valentia, ja que el contracte és baix, però es pocs partits s'ha ficat a la butxaca els fans dels Grizzlies i tant de bo pugui signar un bon contracte de cara al futur.

Gasol-Navarro, el present, el mirall per molts, mirall pels qui comencen i mirall per altres jugadors que estan preparats per donar el salt. I aquí es on entrem en el futur. Un futur, de moment, amb tres puntes de llança. Rudy Fernández, qui amb una progressió espectacular està fent una temporada molt brillant i que mira cap a l'NBA de cara a l'any vinent. Ricky Rubio, una altra perla del Bàsquet Català que no ha fet ni la majoria d'edat, però que els grans clubs de la NBA ja el tenen a la seva agenda. Ricky personalitza la màgia, és imprevisible, té caràcter i és un guanyador. Ningú podrà aturar la seva progressió i tard o d'hora marxarà als EE.UU. I la tercera llança, Marc Gasol, qui ha arribat a la seva maduresa. En el Barça, Dusko Ivanovic no li va sber treure profit, però a l'Akasvayu Girona ha demostrat que la saga dels Gasol

té la continuïtat assegurada. Marc ja és un jugador determinant, un pivot que ha sabut combinar el físic al seu estil de joc. Pot ser que abans de jugar a l'NBA torni al Palau, però en el seu punt de mira està seguir els passos del seu germà.

Aquesta és la realitat del Bàsquet Català. Estic convençut que una Selecció Catalana que, ara mateix, pogués participar en competicions oficials a Europa no baixaria del podi, i a nivell mundial, seria clarament competitiva. En Nino Buscató mira la llista que hem fet a mitges i es frega les mans. Els catalans estan pujant cap al sostre del món esportiu, també en bàsquet, i, com a conseqüència d'una bona feina, es tracta de tenir paciència, de treballar la base, de tenir bons professors i sobretot de jugar, de tornar a introduir el bàsquet als col·legis i elaborar una xarxa que segueixi donant fruits com fins ara.

A tots als qui ens agrada el bàsquet, veure com jugadors catalans triomfen i seguiran triomfant a l'NBA és una gran satisfacció. L'NBA és l'Everest del bàsquet mundial. Catalunya té jugadors al cim i té jugadors al camp base. Cap tempesta els aturarà. Somniar no costa ni diners ni il·lusió. El futur és vostre. Endavant!

BÀSQUET AUSTRAL

JUGUEM?

Diseny: DISEÑO & MARKETING I. AUSTRAL SPORT

SPONSOR TÈCNIC DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE BÀSQUETBOL

INTERNATIONAL AUSTRAL SPORT S.A
C. ALDAY, 10
EDIF. AUSTRAL
39600 MALIAÑO
CANTABRIA

TEL. 942 26 12 12
FAX. 942 26 12 14

WWW.AUSTRAL.ES

REPRESENTANT PER CATALUNYA:
LAIA SALVADOR LLADÓ
TELF. 649 44 61 16
LAIA . SALVADOR @ AUSTRAL . ES

BENVINGUTS A L'ESPORT DE L'EUFÒRIA

Allibera l'eufòria
laEuforia.com

Patrocinador Principal:

Federació Catalana
de Basquetbol